

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความรู้ในการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสกลนคร และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
2. กระบวนการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง
3. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและบริบทองค์การบริหารส่วนตำบล
4. บริบทของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายที่คล้ายคลึงกันดังนี้

ความหมายของความรู้

ชัชวาล ชมศิริตระกูล (2542, หน้า 62-64) ได้กล่าวถึงความรู้ว่า ความรู้เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ อาจจะเป็นการนึกได้มองเห็น ได้ยินและได้ฟัง ความรู้ในขั้นนี้ประกอบด้วย คำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ วิธีการแก้ปัญหามาตรฐาน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าความรู้เป็นเรื่องของการจำได้หรือระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็นที่ซับซ้อน การจำได้จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญทางจิตวิทยาและเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ใช้ความคิดและความสามารถด้านสมองเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ โดยสรุปแล้ว

ความรู้ หมายถึง การรู้เรื่องราวข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ สถานที่ สิ่งของ หรือบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นความจำเป็นที่มนุษย์ได้สะสมรายละเอียดของเรื่องราว ปรากฏการณ์ไว้ ส่วนความเข้าใจหมายถึง ความสามารถในการแปลความหมาย การตีความหมาย และการขยายความในเรื่องราวและรวมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ

ดุจดาว รั้งรักภักดี (2542, หน้า 13) ได้สรุปว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ไปขยายความจากเดิม เพื่อให้เข้าใจถึงสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจจึงน่าจะมีความหมายกว้างขวางครอบคลุมยิ่งกว่าความรู้

ทองพุล หล้าชาญ (2550, หน้า 20) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ที่ได้จากการสังเกต ศึกษา ค้นคว้า ในเรื่องราวเกี่ยวกับ สถานที่ สิ่งของ หรือบุคคลและระลึกได้อย่างถูกต้องแม่นยำและสามารถเก็บสะสมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามขั้นตอนทักษะต่าง ๆ ทางสมอง 6 ชั้น คือความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

วีระชัย เสงษ์ปฏิกุล (2550, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า พฤติกรรมและสถานการณ์ ต่าง ๆ ซึ่งเน้นการจำไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงหรือระลึกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อันเนื่องจากการเรียนรู้โดยความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระเบียบการและความรู้เรื่องสากล

มิติหรือความรู้ต่าง ๆ ของคนเรานั้นเกิดจากการพบปะสังสรรค์ประจำวันของคนเรา แต่เราก็มีภูมิหลังทางสังคมจำกัด ภูมิหลังทางสังคมของแต่ละคนย่อมเป็นผลถึงการที่คนเรากระทำตอบสนองต่อเหตุการณ์และเกิดความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

ความรู้ของคนมีหลายระดับคือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มีสำหรับความรู้ที่เป็นทัศนคตินั้นเป็นความรู้อย่างลึกซึ้งและติดตัวอยู่เป็นเวลานาน เป็นความรู้ทั่วไปไม่เฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion ซึ่งเป็นความรู้ประเภทหนึ่งที่ไม่ต้องตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์มีความรู้สึกแห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่ายแต่ก็สลายตัวเร็ว

เบ็ญจพล จำเนียรพล (2552, หน้า 8) ให้ความหมายของความรู้ว่าหมายถึง พฤติกรรมและสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เน้นการจำ ไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงหรือการระลึกได้ก็ตาม เป็นสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากการรวมสาระต่าง ๆ เหล่านั้นจนกระทั่งพัฒนาไปสู่ขั้นที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นไป

ความเข้าใจ หมายถึงขั้นตอนสำคัญของการสื่อความหมาย โดยอาศัยความสามารถทางสมองและทักษะ ซึ่งอาจจะกระทำได้โดยใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยทำความเข้าใจซึ่งประกอบด้วย การแปล การตีความหมาย และการสรุปอ้างอิง

ซซพงษ์ แคนราซี (2553, หน้า 17) ได้รวบรวมปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ และพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทางสังคมของบุคคล อาทิเช่น อายุ เพศ ที่อยู่ อาศัย เชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ เป็นต้น
2. ตัวแปรทางด้านจิตวิทยาเช่น ความต้องการ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทัศนคติและความรู้สึก
3. ตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง เช่น ระบบพรรคการเมือง การรณรงค์การหาเสียง เป็นต้น

สิริยา จิวเมือง (2554, หน้า 24) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่าข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราวหรือการกระทำของบุคคลจากประสบการณ์สะสมหรือข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดที่ได้ถ่ายทอดสืบต่อเนื่องกันไป

Rosenberg and Hovland (1960, อ้างถึงใน ซซพงษ์ แคนราซี, 2553, หน้า 17) อธิบายว่าความเข้าใจ ได้แก่ ความเชื่อ หรือความรู้สึกนึกคิด (Concept) หรือการสำนึก (Conception) ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งอาจเป็นไปได้หรือไม่ได้ ความรู้ ความเข้าใจนี้เป็นสิ่งเกิดถ่ายทอดจากสังคมมาสู่ตัวบุคคล เช่น ถ้ามีผู้แทนให้บุคคลเข้าใจและการรู้ว่าการปกครองแบบประชาธิปไตยคืออะไร ผู้นั้นก็อาจเกิดทัศนคติที่ดีต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยได้

Benjamin S. Bloom (1971 p271 อ้างถึงใน ซซพงษ์ แคนราซี, 2553, หน้า 17) ได้อธิบายความหมายของความรู้และความเข้าใจไว้ว่า ความรู้ คือ พฤติกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเน้นการจำไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงหรือการระลึกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอันสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้โดยเริ่มต้นจากการสะสมรวบรวมสาระต่าง ๆ เหล่านั้นจนกระทั่งพัฒนาไปสู่ขั้นที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นไปอีก โดยความรู้นี้อาจแยกออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระเบียบการ และความรู้เรื่องสากลเป็นต้น ส่วนความเข้าใจนั้น หมายถึง ความสามารถทางปัญญาและทักษะอันได้แก่

1. ความสามารถที่จะให้ความหมายของคำ (การแปล)
2. ความสามารถในการเข้าใจความหมายของการคิด (การตีความ)

3. ความสามารถในการคาดคะเนถึงสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้จากการกระทำ (การประเมินค่า) ดังนั้น บุคคลจะมีความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องมีองค์ประกอบทั้ง 3 นี้

โดยสรุปแล้ว ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้เรื่องราวข้อเท็จจริงกฎเกณฑ์สถานการณ์ สิ่งของ หรือบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์ทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นความจำเป็นที่มนุษย์ได้สะสมรายละเอียดของเรื่องราวปรากฏการณ์ไว้ และรวมถึงความสามารถในการแปลความหมาย ตีความหมาย และขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับรู้และแปลความหมายของแต่ละบุคคล

ระดับความรู้

เบญจพล จำเนียรพล (2552, หน้า 9) ได้กล่าวถึง ความรู้ในพฤติกรรมกรการเรียนรู้กลุ่มพุทธิพิสัยไว้ดังนี้ พฤติกรรมกรเรียนรู้พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นความสามารถและทักษะทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งแบ่งย่อยได้เป็น 6 ชั้นดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจำหรือระลึกได้ ซึ่งรวมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยได้รับรู้มา

1.1 ความรู้เฉพาะเรื่องเฉพาะอย่าง เป็นการระลึกข้อสนเทศในส่วนย่อยเฉพาะอย่างที่แตกต่างกัน

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ เกี่ยวกับความหมายของคำ

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับความจริงเฉพาะอย่าง เช่น ฐั วัน เดือน ปี

เหตุการณ์ สถานที่ ฯลฯ

1.1.3 ความรู้เกี่ยวกับวิถีทางและวิธีการดำเนินงานเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

1.1.4 ความรู้เกี่ยวกับหลักการ และข้อสรุปทั่วไป

2. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำสาระสำคัญต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งเป็นการใช้ความเป็นนามธรรมในสถานการณ์รูปธรรมซึ่งความเป็นนามธรรมอาจจะอยู่ในรูปความคิดทั่วไป กฎเกณฑ์ เทคนิค และทฤษฎี

3. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกสารสื่อความหมาย ไปสู่หน่วยย่อยเป็นองค์ประกอบสำคัญหรือเป็นส่วน ๆ เพื่อให้ได้ลำดับชั้นความคิด

ความสัมพันธ์การวิเคราะห์เช่นนี้ ก็เพื่อมุ่งให้การสื่อสารความหมายมีความชัดเจนยิ่งขึ้น
อาจจำแนกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นการชี้ให้เห็นหน่วยต่าง ๆ ที่เป็น
ส่วนประกอบที่อยู่ในสิ่งที่สื่อความหมาย

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการแยกการประสาน หรือ
ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในสิ่งที่สื่อความหมาย

3.3 การวิเคราะห์หลักการ ในเชิงจัดการดำเนินงาน เป็นการชี้ให้เห็นถึง
ระบบจัดการและวิธีการการรวบรวมองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

4. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการนำหน่วยต่าง ๆ หรือ
ส่วนต่าง ๆ เข้าเป็นเรื่องเดียวกัน จัดเรียงเรียงและรวบรวมเพื่อสร้างแบบแผนหรือ
โครงสร้างที่ไม่เคยมีมาก่อนอาจจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ

4.1 การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการผูกข้อความขึ้นโดยการพูดหรือเขียน
เพื่อสื่อความคิด ความรู้สึก หรือประสบการณ์ไปยังผู้อื่น

4.2 การสังเคราะห์แผนงาน เป็นการพัฒนาหรือเสนอแผนการทำงาน
ที่สอดคล้องกับความต้องการของงานที่ได้รับมอบหมายหรือที่คิดทำขึ้นเอง

4.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการพัฒนาหรือสร้างชุดของ
ความสัมพันธ์เชิงนามธรรมขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องจำแนกหรืออธิบายข้อมูลหรือ
ปรากฏการณ์บางอย่างจากข้อความเบื้องต้น

5. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของ
เนื้อหาวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์
ซึ่งอาจจะกำหนดเกณฑ์ขึ้นเองหรือผู้อื่นกำหนด จำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

5.1 การประเมินตามเกณฑ์ภายใน เป็นการประเมินค่าความถูกต้องของ
วัสดุอุปกรณ์ข้อความ เหตุการณ์ ตามคุณสมบัติประจำตัว ของอุปกรณ์ ข้อความ หรือ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

5.2 การประเมินค่าตามเกณฑ์ภายนอก เป็นการประเมินค่าโดยอ้างอิงกับ
เกณฑ์ที่กำหนดไว้

โดยสรุประดับความรู้หมายความว่าความสามารถและทักษะทางสมองของ
แต่บุคคลในการรับรู้และแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลรับรู้เข้ามารวมถึงระยะเวลา
ที่บุคคลนั้น ๆ สามารถจดจำได้

วิธีวัดความรู้

การวัดความรู้ เป็นการวัดสมรรถภาพสมองด้านการระลึกออกของ ความจำ หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า เป็นการวัดเกี่ยวกับเรื่องราวที่เคยมีประสบการณ์ หรือ เคยรู้เคยเห็นและที่ทำมาก่อนแล้วทั้งสิ้น ซึ่งเป็นผู้ที่ทำการวัด สามารถสร้างเครื่องมือ ที่มีลักษณะเป็นคำถามได้ ลักษณะคำถาม อาจจะแตกต่างกันไปตามชนิดของความรู้หรือ ความจำ แต่ก็จะมีลักษณะที่ร่วมกันอยู่ประการหนึ่งคือเป็นคำถามที่ให้ระลึกถึงเรื่องราว และประสบการณ์ที่ผ่านมาที่จำได้ไว้ก่อนแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของคำศัพท์ นิยาม ทฤษฎี ระเบียบ แบบแผน หรือหลักการต่าง ๆ

เบญจพล จำเนียรพล (2552, หน้า 8) ได้กล่าวถึงการวัดความรู้ไว้ดังนี้

1. การวัดความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม คือ การวัดว่า “คำ” หรือ “กลุ่มคำ” หรือความหมาย หรือคำแปลของเครื่องหมาย รูปภาพ ตัวย่อ และสัญลักษณ์ ต่าง ๆ นั้น คือ อะไรมีความหมายทั่วไปหรือความหมายเฉพาะว่าอย่างไร มีคุณสมบัติอะไร
2. การวัดความรู้เกี่ยวกับกฎและความจริง คือ การวัดว่า สูตร กฎเกณฑ์ ความจริงข้อเท็จจริง เรื่องราว ใจความหรือเนื้อความสำคัญ ๆ ได้มีการพิสูจน์หรือยอมรับ แล้ว เป็นอย่างไร
3. การวัดความรู้ในวิธีดำเนินการ คือ การวัดความจำถึงกระบวนการ และ แบบแผนวิธีทำงานของเรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ ว่ามีที่มาอย่างไร ใช้วิธีการใด มีการ ดำเนินงานเป็นขั้น ๆ อย่างไร มิได้มุ่งที่จะวัดถึงการนำไปปฏิบัติจริง
4. การวัดความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน คือ การวัดค่า แผนแบบ แบบฟอร์มตามจารีตธรรมเนียมประเพณีที่ตกลงกันตามนิยาย หรือตามลัทธิ ธรรมเนียม ประเพณีที่เคยปฏิบัติกันอย่างไร เข้าใจอย่างไร
5. การวัดความรู้เกี่ยวกับลำดับชั้นและแนวโน้ม คือ การวัดความรู้ ในเหตุการณ์ต่าง ๆ มีความเคลื่อนไหวโน้มเอียงไปในทิศทางใด ตามลำดับเวลาอย่างไร และเรื่องต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นก่อนหลัง และดำเนินเป็นขั้น ๆ เรียงติดต่อกันมาอย่างไร
6. การวัดความรู้เกี่ยวกับการจำแนกประเภท คือ การวัดที่เกี่ยวกับการจัด ประเภทสิ่งของเรื่องราว เหตุการณ์ ตามประเภท ตามชนิด ตามลำดับก่อนหลังเป็นอย่างไร
7. การวัดความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ คือ การวัดความจำในเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการ วิวินิจฉัยและตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ว่าจำได้หรือไม่ และควรใช้กฎเกณฑ์หรือ หลักการใด

8. การวัดความรู้เกี่ยวกับวิธีการหรือวิธีการดำเนินงาน คือ การวัดค่าการได้ผลลัพธ์ต่าง ๆ นั้นต้องใช้เทคนิคอะไร มีวิธีการปฏิบัติอย่างไร มีกระบวนการและกรรมวิธีต่าง ๆ ที่ใช้พิสูจน์หรือหาความจริงนั้น ๆ ว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร

9. การวัดความรู้เกี่ยวกับความรู้รอบยอดในเรื่อง คือ การวัดความจำของข้อสรุปหรือหลักการใหญ่ ๆ ของเนื้อหาได้

10. การวัดความรู้เกี่ยวกับหลักการและการขยายหลักการ คือ การวัดว่าสามารถจำหลักการต่าง ๆ อันเป็นสาระสำคัญของเนื้อหาได้

11. การวัดความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง คือ การวัดความสามารถในการระลึกได้และนำความสัมพันธ์จากทฤษฎีและหลักต่าง ๆ มาสรุปเป็นเนื้อหาใหญ่ ๆ หรือรวมกันเป็นเรื่องเดียวได้สำหรับวิธีการวัดความเข้าใจ จะวัดจากความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความเรื่องนั้น ๆ ได้

โดยสรุปวิธีการวัดความรู้หมายถึงกระบวนการที่จัดทำขึ้นเพื่อหาว่าในแต่บุคคลนั้นสามารถจดจำ รับรู้ อยู่ในระดับใด ซึ่งการวัดระดับความรู้นั้นมีหลากหลาย จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงและยอมรับจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ความเข้าใจทางการเมือง

ความรู้ทางการเมืองนั้นในแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางสังคมหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากน้อยเช่นใด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการเมืองกับการดำเนินชีวิตประจำวันนั้นไม่สามารถแยกจากกันได้เลยเนื่องจาก การตัดสินใจเพื่อดำเนินการใด ๆ ของนักการเมืองหรือรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นระดับการเมืองระดับชาติ หรือการเมืองระดับท้องถิ่น ล้วนสร้างผลกระทบต่อบุคคลทุกคนในสังคม อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ บุคคลจึงต้องรับรู้และทำความเข้าใจที่ถูกต้องกับการเมือง

เบญจพล จำเนียรพล (2552 ,หน้า 13) กล่าวว่านักรัฐศาสตร์ในยุคพฤติกรรมศาสตร์ มักกล่าวเป็นเชิงจัดพวกไว้ว่า ประเทศที่กำลังพัฒนาแต่ละประเทศมักมีลักษณะเป็น 2 ประเภท ในเวลาเดียวกันคือเป็นชุมชนของประชาชนธรรมดา ซึ่งไม่ค่อยรู้ไม่ค่อยเข้าใจความเป็นไปของบ้านเมือง และอีกประเภทหนึ่งจะเป็นชุมชนของปัญญาชน ซึ่งมีความรู้ความเป็นไปของบ้านเมืองเป็นอย่างดีซึ่งสภาพทั้งสองนี้ก่อให้เกิดปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของประเทศนั้นคือ การกำหนด แนวทางหรือวิธีการที่จะผนึกสองกลุ่มนี้ให้รวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างราบรื่น

Almond and Verba (1965, pp.16–17) (อ้างถึงใน เบ็ญจพล จำเนียรพล 2552, หน้า 13) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ทางการเมืองออกเป็น 4 ประการดังนี้

1. ระบบการเมือง (System as General Object) ได้แก่ ความรู้ที่บุคคลมีต่อระบบการเมืองตนโดยส่วนรวมหรือโดยทั่ว ๆ ไป เช่น ความเป็นธรรมชาติ ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ขนาดที่ตั้ง กำลังอำนาจ รัฐธรรมนูญ ระบบการปกครอง เป็นต้น

2. ปัจจัยนำเข้า (Input Objects) ได้แก่ ความรู้ของบุคคลที่มีต่อสถาบันหรือองค์การทางการเมืองต่าง ๆ ตัวแทนของรัฐ ตัวแทนของประชาชน หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางการเมือง เป็นต้นว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรี พรรคการเมือง กลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ รวมทั้งมวลชน เป็นต้น

3. ปัจจัยผลิตผล (Output Objects) ได้แก่ ความรู้ของบุคคลที่มีต่อปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการตัดสินใจ (Decision Process) และผลลัพธ์ (Output) ที่ออกมาจากระบบการเมือง เช่น นโยบายของประเทศ หรือกฎหมายที่ออกมาจากฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

4. อัตตา (Self as Objects) ได้แก่ ความรู้ของบุคคลในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการเมืองว่า มีความเข้าใจบทบาทของตนเองในระบบการเมืองอย่างไรบ้าง มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพหน้าที่และวิธีการต่าง ๆ ที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางการเมืองอย่างไร เป็นต้น ความรู้ทางการเมือง (Political Understanding) อาจหมายถึง ความรู้หรือความรู้สึกที่เข้าใจว่าระบบการเมือง กระบวนการและสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งเป็นความจำเป็นต่าง ๆ ในการเมืองทั้งหลายเป็นเช่นไร เช่น รัฐธรรมนูญ กำหนดไว้ได้อย่างไรบ้าง เป็นต้น ประชาชนที่มีความรู้ทางการเมือง มักมีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าผู้ที่ไม่เข้าใจการเมือง

Rousseau (1972, pp.17–23) (อ้างถึงใน เบ็ญจพล จำเนียรพล 2552 , หน้า13) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความรู้ในความเรียงว่าด้วยเศรษฐกิจการเมืองของเขาว่า “ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตที่ดี หากจะต้องเป็นความรู้ชนิดที่ถูกต้องและหมายความถึงการอบรมปลูกฝังความเป็นราษฎร ความเป็นราษฎรที่ดีต้องการให้บุคคลมอบเจตจำนงของตนเองให้อยู่ภายใต้เจตจำนงค้ำของประชาคม ในบั้นปลายการกระทำเช่นนี้จะให้ประโยชน์แก่เขา แต่สติปัญญาและการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เข้าใจในข้อนี้ได้ โครงการศึกษาที่ถูกต้องจะสอนให้รักประเทศชาติ แต่ประชาชนไม่อาจรักประเทศชาติของตนได้ เว้นเสียแต่ว่าจะมีความมั่นคงสำหรับคนทั้งหมด จะต้องมีสังคมซึ่งทำให้บังเกิดผลดี

และรัฐจะต้องรับผิดชอบในการศึกษาของประชาชน เพราะไม่มีอะไรอาจทำได้ ถ้าหากขาดองค์ประกอบของราษฎรที่รับผิดชอบและรู้ซึ้งดี”

กล่าวโดยสรุปความรู้ทางการเมือง หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลในการรับรู้และแปลความหมายอันนำมาซึ่งกระบวนการการตัดสินใจทางการเมืองของแต่ละบุคคล โดยมีปัจจัยต่าง ๆ เป็นตัวเร่งให้เกิดการตัดสินใจ

ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้

ความเข้าใจแต่ละบุคคลไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกันเสมอไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่แต่ละบุคคลได้รับมา จนมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ

กิตติ สุทธิสัมพันธ์ (2542, หน้า 12-13) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจของบุคคลซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่าง ๆ คุณภาพของสมอง

1.2 ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้กลุ่มบุคคลในสังคมหรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.3 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก ซึ่งความเข้าใจและการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องานซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมาก ต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อกลุ่มบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์

ของกลุ่มหรือสังคมนั้นซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความเข้าใจและแสดงความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมนั้นที่อยู่

2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับ ทั้งนี้ เพราะข้อเท็จจริงที่บุคคลได้รับแตกต่างกัน ก็จะมีผลต่อการแสดงความเข้าใจและความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

เบญจพล จำเนียรพล (2552, หน้า 15) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจมีอยู่หลายประการ อาทิเช่น ปัจจัยส่วนบุคคลหรือภูมิหลังของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ในการทำงานพื้นฐานความรู้ต่าง ๆ ซึ่งแต่ละบุคคลจะได้รับการสั่งสมมาแตกต่างกัน จึงมีผลให้ความเข้าใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537, หน้า 602-604 อ้างถึงใน เบญจพล จำเนียรพล, 2552, หน้า 15) ได้ให้ความหมายว่า ความเข้าใจของบุคคลเกิดจาก ประสบการณ์ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลียนแบบและองค์ประกอบทางสถาบันของสังคมโดยมีปัจจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบทางสถาบันสังคม สถาบันทางสังคมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน วัด องค์กร เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการสร้างความเข้าใจ โดยบุคคลจะค่อย ๆ รับประทานประสบการณ์จากชีวิตประจำวันจนกลายเป็นความคิดเห็นต่อไป
2. ตัวแบบความเข้าใจของบุคคลบางอย่าง อาจเกิดจากการเลียนแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลที่ชื่นชอบหรือจากสื่อต่าง ๆ ด้วย
3. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ความเข้าใจของบุคคลอาจเกิดจากการที่มีการติดต่อสัมพันธ์กัน มีการถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ จากบุคคลนั้นแล้ว ก็รับเอาความคิดเห็นนั้นมาเป็นของตนเอง
4. ประสบการณ์ บุคคลจะมีความเข้าใจในแบบใด ลักษณะใด ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นมีประสบการณ์กับสิ่ง ๆ นั้นในลักษณะใด

Oskamp.(1977, p.12 อ้างถึงใน เบญจพล จำเนียรพล 2552 ,หน้า 14) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ประกอบด้วย

1. อิทธิพลจากครอบครัว เป็นปัจจัยที่บุคคลได้รับการเลี้ยงดู อบรมของพ่อแม่และครอบครัว ทำให้เด็กได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิดและความเข้าใจ การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ

2. สื่อมวลชน เป็นการที่บุคคลได้รับข่าวสาร ความคิดเห็นหรือเจตคติ จากสื่อต่าง ๆ จะมีผลทำให้บุคคลมีความเข้าใจความรู้สึกเป็นไปตามข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ ที่ได้รับ
3. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย เป็นปัจจัยที่ไม่พุดถึงมากนัก จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางพันธุกรรม จะมีผลต่อความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะทำให้มี ผลต่อการศึกษาความเข้าใจของบุคคลนั้น ๆ ได้
4. ความเข้าใจของกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมาก เพราะบุคคลต้องมี สังคมและอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม
5. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ การที่บุคคลได้รับความรู้สึกและ ความคิดโดยตรงไม่ว่าจะเป็นการกระทำหรือได้พบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้เกิด ความเข้าใจจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ

จากแนวคิดดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความเข้าใจและความคิดเห็นที่ต่างกัน หรือเหมือนกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัย สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ข้อเท็จจริง การติดต่อสัมพันธ์และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นเป็นอยู่ หรือได้ประสบมา ซึ่งจะส่งผลต่อความเข้าใจและการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้นได้ สำหรับการสำรวจความคิดเห็นหรือความเข้าใจ

กระบวนการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งในทุกๆระดับที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น อยู่บนพื้นฐานการรับรองของ กฎหมายเลือกตั้งเพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเลือกตั้งยอมรับผลการเลือกตั้ง การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นอันประกอบไปด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ถูกกำหนดโดยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 และ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 ซึ่งได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการแข่งขัน ในการเลือกตั้งเป็นไปในกรอบและกติกาเดียวกัน การกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคน ต้องปฏิบัติภายหลังการเลือกตั้งไม่ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้รับเลือกตั้งหรือก็ตาม คือการที่ต้องจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง เพื่อให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง

ตรวจสอบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่กำหนดไว้หรือไม่ การจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งนั้นสืบพบัญญัติและวิธีการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 235 ได้บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งหรือการสรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี รวมทั้งการออกเสียงประชามติ เพื่อให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง

1.2 พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2554 หมวด 6 ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งและวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง มาตรา 54 ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัคร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้สมัครใช้จ่ายในการเลือกตั้งเกินจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่กำหนดในวรรคหนึ่ง จำนวนเงินค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้รวมถึงบรรดาเงินที่บุคคลอื่นได้จ่ายหรือรับว่าจะจ่ายแทน และทรัพย์สินได้นำมาใช้หรือยกให้โดยไม่คิดค่าตอบแทน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับรู้หรือยินยอม ในกรณีที่นำทรัพย์สินมาใช้ให้คำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นนั้น

บรรดาเงินที่บุคคลอื่นได้ใช้จ่ายในการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัครและผู้สมัครได้รับทราบการกระทำดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเป็นจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ผู้สมัครรับรู้หรือยินยอมตามวรรคสอง เว้นแต่ผู้สมัครจะได้แจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดว่าไม่ยินยอมให้มีการกระทำเช่นว่าภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึง

การกระทำดังกล่าว ในการนี้ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดดำเนินการตามสมควรเพื่อมิให้มีการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งโดยบุคคลดังกล่าวอีกต่อไป

มาตรา 55 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้สมัครต้องยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งซึ่งรับรองความถูกต้อง พร้อมทั้งหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริงต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้รับบัญชีค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดที่ทำการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และสถานที่อื่นที่เห็นสมควร

รายละเอียดและวิธีการจัดทำและรับรองความถูกต้องของบัญชีค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 56 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีเหตุอันควรสงสัยหรือได้รับแจ้งโดยมีหลักฐานอันสมควรว่าผู้สมัครผู้ใดใช้จ่ายในการเลือกตั้งเกินจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประกาศกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสอบสวนหาข้อเท็จจริงโดยเร็วฯ

ในกรณีที่ผู้สมัครผู้ใด ไม่ยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายตามมาตรา 55 วรรคหนึ่ง เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งเพิกถอนผลการเลือกตั้งของผู้ได้รับเลือกตั้งและให้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่สำหรับตำแหน่งที่ว่าง

มาตรา 116 ผู้สมัครผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 54 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับเป็นจำนวนสามเท่าของจำนวนเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประกาศกำหนด แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่ากัน หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี

มาตรา 117 ผู้สมัครผู้ใดไม่ยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือยื่นหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนตามความจริงตามมาตรา 55 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี

ถ้าข้อความในบัญชีค่าใช้จ่ายที่ได้ยื่นไว้ตามมาตรา 55 วรรคหนึ่งเป็นเท็จ ผู้ได้รับเลือกตั้งต้องระวางโทษจำคุกหนึ่งถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 119/ ตอนที่ 107 ก/หน้า 1/17 ตุลาคม 2545)

1.3 กฎระเบียบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

หนังสือด่วน คณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนที่สุด ที่ สด (กต) 0401/ว 216 ลว. 18 มี.ค.46 ได้กำหนดแนวทางในการประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายไว้

1.4 แนวทางการกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งท้องถิ่น

1. คำนวณหาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของปัจจัยแต่ละตัว ซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อพื้นที่หนึ่งตารางกิโลเมตร ค่าใช้จ่ายต่อหนึ่งหน่วยเลือกตั้ง และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่คำนวณได้เป็นค่าคงที่ของปัจจัยแต่ละตัว ในการนี้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอาจใช้ข้อมูลค่าเฉลี่ยของปัจจัยแต่ละตัว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้วิเคราะห์จากการสุ่มสำรวจทั่วประเทศ มาเป็นแนวทางในการคำนวณจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งก็ได้

2. นำค่าคงที่ของปัจจัยแต่ละตัวตามข้อ 1 มาคูณด้วยข้อมูลที่มีอยู่จริงของแต่ละปัจจัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ได้ผลลัพธ์ของแต่ละปัจจัยจำนวนเท่าใดให้นำมารวม

3. นำผลรวมที่ได้ตามข้อ 2 มาคูณด้วยจำนวนดัชนีราคาผู้บริโภคตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ และนำผลคูณที่ได้มาหารด้วยหนึ่งร้อย

4. นำจำนวนผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 มาเปรียบเทียบกับจำนวนค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ-ขั้นสูงตามข้อ 5 หากปรากฏว่า ค่าผลลัพธ์ที่ได้อยู่ระหว่างจำนวนเงินดังกล่าว ก็อาจถือเอาจำนวนเงินนั้น เป็นจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสำหรับผู้สมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ในกรณีที่นำมาเปรียบเทียบแล้ว จำนวนเงินที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นสูงตามข้อ 5 ก็อาจถือเอาจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นสูงดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสำหรับผู้สมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือในกรณีที่นำมาเปรียบเทียบแล้ว ปรากฏว่าจำนวนเงินที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำตามข้อ 5 ก็อาจถือเอา

จำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำดังกล่าวนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสำหรับผู้สมัครเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น

5. ในการคำนวณจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองท้องถิ่น ตามข้อ 4 นั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด อาจประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง โดยใช้ข้อมูลจากผลการสำรวจจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งขั้นต่ำ-ขั้นสูง เป็นกรอบแนวทางประกอบการพิจารณาได้ดังนี้

5.1 ผลการสำรวจข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของสมาชิกสภาท้องถิ่น ปรากฏผลดังนี้

- (1) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 100,000 ถึง 200,000 บาท / คน
- (2) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลนคร อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 150,000 ถึง 200,000 บาท / คน
- (3) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมือง อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 100,000 ถึง 150,000 บาท / คน
- (4) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบล อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 50,000 ถึง 100,000 บาท / คน
- (5) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 และชั้น 2 อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 50,000 ถึง 100,000 บาท / คน
- (6) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 3 และชั้น 4 อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 10,000 ถึง 50,000 บาท / คน

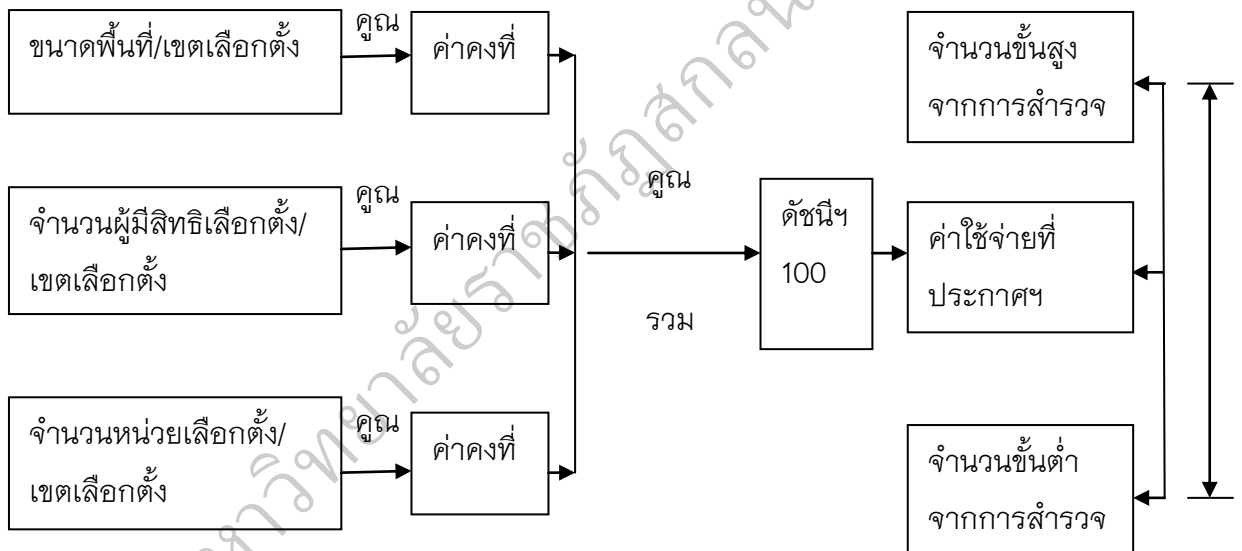
5.2 ผลการสำรวจข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้บริหารท้องถิ่น ปรากฏ ดังนี้

- (1) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีนคร อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 600,000 ถึง 800,000 บาท / คน
- (2) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมือง อยู่ระหว่างจำนวนเงินตั้งแต่ 300,000 ถึง 450,000 บาท / คน

6. เพื่อประโยชน์ในการกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่าย ตามข้อ 5 คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาให้ความเห็นได้

7. เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้ประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้วให้แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอแห่งท้องที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนั้นตั้งอยู่

ตัวอย่างแสดงแนวทางการคำนวณจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

ภาพประกอบ 2 แนวทางการคำนวณจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2546, : ไม่ปรากฏเลขหน้า

แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

1. ข้อมูลผลการสำรวจจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งขั้นต่ำและขั้นสูงของการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลชั้น 1 อยู่ที่ 50,000-100,000 บาท

2. คำนวณจากปัจจัยต่าง ๆ

2.1 ขนาดพื้นที่ 2.8 ตารางกิโลเมตรคูณ ค่าคงที่ 420 บาท ต่อหนึ่ง ตารางกิโลเมตรจะได้เท่ากับ 1,175 บาท

2.2 จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 480 คน คูณ ค่าคงที่ 140 บาท ต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 1 คน จะได้เท่ากับ 57,200 บาท

2.3 จำนวนหน่วยเลือกตั้ง 1 หน่วย คูณ ค่าคงที่ 5,600 บาท ต่อหนึ่ง หน่วยเลือกตั้งจะได้เท่ากับ 5,600 บาท

3. นำผลจากข้อ 2.1,2.2 และ 2.3 รวมกันจะได้ 73,976 บาท

4. นำผลลัพธ์ข้อ 3 คูณด้วยค่าดัชนีราคาผู้บริโภค 105.2 และหารด้วย 100 จะได้ผลลัพธ์เท่ากับ 77,822.75 บาท

5. นำจำนวนผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณตามข้อ 4 มาเปรียบเทียบกับค่าขั้นต่ำ-ขั้นสูงที่ได้จากการสำรวจตามข้อ 1. จะพบว่าจำนวนผลลัพธ์ที่คำนวณได้มีค่าความสอดคล้องและเป็นจำนวนเงินที่อยู่ระหว่างขั้นต่ำ-ขั้นสูงที่ได้จากการสำรวจ

ดังนั้น ค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครมาใช้ ประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 คือ จำนวนเงินไม่เกิน 77,822.75 บาท/ คน และเพื่อให้จ่ายต่อการประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งอาจปรับเปลี่ยนเป็นไม่เกิน 78,000 บาท ก็ได้ตามความเหมาะสม

ตาราง 1 สรุปข้อมูลค่าเฉลี่ยของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายโดยประมาณ

ประเภทการเลือกตั้ง องค์กรปกครอง ท้องถิ่น	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ หนึ่งตารางกิโลเมตร	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหนึ่ง คน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อหนึ่งหน่วย เลือกตั้ง
1. สมาชิกสภาท้องถิ่น			
1.1 สมาชิก อบจ.	400	100	4,000
1.2 สมาชิก ทน.	650	400	18,000
1.3 สมาชิก ทม.	500	300	13,500
1.4 สมาชิก ทต.	350	200	9,000

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทการเลือกตั้ง องค์กรปกครอง ท้องถิ่น	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ หนึ่งตารางกิโลเมตร	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหนึ่ง คน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อหนึ่งหน่วย เลือกตั้ง
1.5 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล			
1.5.1 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1	420	140	5,600
1.5.2 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2	360	120	4,800
1.5.3 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 3	300	100	4,000
1.5.4 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4	240	80	3,200
1.5.5 องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5	180	60	2,400
2.ผู้บริหารส่วนท้องถิ่น			
2.1 นายกเทศมนตรี ทน.	550	400	20,000
2.2 นายกเทศมนตรี ทม.	400	300	15,000
2.3 นายกเทศมนตรี ทต.	250	200	10,000

(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2547, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

ดัชนีราคาผู้บริโภค

ข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ประจำเดือน
กุมภาพันธ์ 2546 สำหรับใช้เป็นปัจจัยในการคำนวณ เพื่อประกาศกำหนดจำนวนเงิน
ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

- ภาคเหนือ มีค่าเท่ากับ 106.0
- ภาคกลาง มีค่าเท่ากับ 106.3
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเท่ากับ 105.1
- ภาคใต้ มีค่าเท่ากับ 106.2

รอบระยะเวลาการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

1. กรณีการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากกรณีการครบวาระการดำรงตำแหน่ง ค่าใช้จ่ายของผู้สมัครรับเลือกตั้งให้คิดรวมค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งภายในระยะเวลาหกสิบ วันนับจากวันก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันเลือกตั้ง

2. กรณีการเลือกตั้งอันเนื่องเหตุอื่นใดที่ไม่ใช่เหตุตามข้อ 1 ที่ต้องให้มีการเลือกตั้ง เช่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตาย ลาออก ศาลสั่งให้มีการเลือกตั้ง พ้นจากการดำรงตำแหน่งด้วยกรณีอื่นใดที่ใช้การครบวาระการดำรงตำแหน่ง ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งให้เริ่มคิดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่มีการประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนับไปจนถึงวันเลือกตั้ง

3. กรณีที่มีการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขึ้นใหม่ก่อนที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้ง การคิดค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนใช้จ่ายในการเลือกตั้งได้ไม่เกินคนละหนึ่งในสามของจำนวนวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดไว้

2. ประเภทของค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งได้กำหนดประเภทของค่าใช้จ่ายที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนต้องดำเนินการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งให้ตรงกับความเป็นจริงโดยแบ่งออกเป็น 9 ประเภท ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการสมัครรับเลือกตั้ง ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อการสมัครรับเลือกตั้ง เช่น ค่าสมัครรับเลือกตั้ง ค่าถ่ายเอกสารเพื่อสมัคร ค่าถ่ายรูป และค่าใบรับรองแพทย์

2. ค่าแรงงานทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง เป็นค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นก่อนหรือภายหลังจากการสมัครรับเลือกตั้ง ประกอบด้วย ค่าจ้างอาสาสมัครในการ

หาเสียงหรือค่าแรงผู้ช่วยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ค่าจ้างแรงงานในการปิดประกาศ รวมถึงค่าจ้างเก็บป้ายโฆษณาหาเสียง ค่าจัดการประชุมผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้ง (ค่าอบรม) ค่าตอบแทนตัวแทนของผู้สมัครรับเลือกตั้งในสถานที่เลือกตั้งหรือสถานที่นับคะแนนเสียงเลือกตั้ง ค่าจ้างคนขับรถยนต์เพื่อการหาเสียงเลือกตั้ง ค่าจ้างแรงงานของผู้ประสานงาน ค่าจ้างของผู้เข้าร่วมขบวนแห่ในการหาเสียง เป็นต้น

3. ค่าเช่าและตกแต่งสถานที่ ประกอบด้วย ค่าเช่าสถานที่เอ็กซนในการปิดป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้ง ค่าเช่าสถานที่เพื่อการจัดเวทีปราศรัยหาเสียง ค่าเช่าอาคารสถานที่เพื่อใช้เป็นสถานที่ศูนย์ประสานงานของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ค่าเช่าครุภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อการหาเสียง ค่าตกแต่งสถานที่และรวมถึงค่าแผ่นป้ายต่าง ๆ ในสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น

4. ค่าเช่ายานพาหนะ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพื่อการหาเสียงในการเลือกตั้งอันประกอบด้วย ค่าเช่ารถยนต์เพื่อการหาเสียง รถจักรยานยนต์ รถสามล้อเครื่อง รวมถึงรถยนต์เพื่อการเกษตร เรือยนต์หรือยานพาหนะอื่นใดที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้นำมาใช้เพื่อการเลือกตั้ง และให้รวมถึงค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในกรณีที่ยานพาหนะที่นำมาใช้เป็นยานพาหนะส่วนตัว

5. ค่าจัดซื้อหรือค่าเช่าวัสดุสำหรับใช้ในการหาเสียงเลือกตั้ง ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการจัดหา ซื้อ หรือเช่า เช่น ค่ากระดาษ ค่าผงหมึกเครื่องปริ้นเตอร์ ค่าแผ่นบันทึกเสียง ค่าเช่าเครื่องขยายเสียง ค่าเช่าเวทีเพื่อการปราศรัยในการเลือกตั้ง เป็นต้น

6. ค่าโฆษณาในสื่อต่าง ๆ เพื่อการหาเสียงอันประกอบด้วยค่าเช่าโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ค่าเช่าเวลาวิทยุหรือโทรทัศน์ ค่าจัดทำหรือจ้างทำสปอตโฆษณา ค่าเช่าเวลาเว็บไซต์ ค่าเช่าเวลาเคเบิลทีวี (ทีวีบอกรับสมาชิก) ค่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่ใช้เพื่อการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

7. ค่าจัดทำป้าย เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการโฆษณาหาเสียง อันประกอบด้วยค่าจัดทำป้ายหาเสียง ค่าจัดทำวัสดุในการปิดป้ายประกาศ ค่าจัดทำแผ่นพับแนะนำตัวเองของผู้สมัคร ค่าป้ายกระดานไม้อัด ค่าป้ายไวเนล ค่าจัดทำนามบัตร ให้รวมถึงค่ากระดาษ ค่าสี ในกรณีที่ผู้สมัครจัดทำป้ายหรือเอกสารต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อการหาเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น

8. ค่าสาธารณูปโภคและค่าไปรษณียากร อันเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการหาเสียงเลือกตั้ง เช่น ค่าไฟฟ้าของสำนักงานประสานงาน ค่าไฟฟ้าจากเวทีปราศรัย ค่าน้ำประปา ค่าโทรศัพท์เพื่อการติดต่อในการหาเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น

9. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรือที่ไม่เป็นเหตุให้การเลือกตั้งนั้นไม่สุจริต ค่าใช้จ่ายประเภทนี้เป็นข้อยกเว้นให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งกระทำได้ในกรณีที่ได้รับการอนุญาตหรือได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ข้อกำหนด กฎ ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศกำหนดไว้ เช่น การจัดหาสื่อที่มีข้อความ หมายเลข หรือรูปของผู้สมัครรับเลือกตั้งให้แก่ผู้ช่วยในการหาเสียง หรือจัดหาอาหารหรือจัดเลี้ยงกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ช่วยในการหาเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น

กรณีได้รับความช่วยเหลือจากบุคคล กลุ่มบุคคล หรือญาติให้การช่วยเหลือ ที่มีใช้ตัวเงิน เช่น การให้ยืมยานพาหนะเพื่อการเลือกตั้ง การให้ยืมเครื่องขยายเสียงเพื่อการโฆษณาหาเสียง และรวมถึงวัสดุสิ่งของอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการหาเสียงเลือกตั้งให้นำมาคิดรวมเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งด้วย

3. การจัดทำรายงานแสดงรายรับและรายจ่าย

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 มาตรา 55 บัญญัติให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนไม่ว่าจะได้รับเลือกตั้งหรือไม่ก็ตาม มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งโดยให้ผู้สมัครจัดทำรายงานแสดงรายรับและรายจ่ายโดยระยะเวลาให้ถูกต้องของการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง ตามที่มีประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ พร้อมให้นำยอดรวมของบัญชีเพื่อแสดงลงในรายงาน (แบบ สถ/ผถ 30) ดังนี้

- รายรับ ให้นำยอดรวมของบัญชีรายรับมาแสดงในรายงาน
- รายจ่าย ให้นำยอดรวมของบัญชีรายจ่ายและรายการค้างจ่าย (ถ้ามี)

แสดงไว้คนละยอด

กรณีและผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียงเป็นกลุ่มและมีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

เกิดขึ้นในลักษณะเป็นกลุ่ม หลักฐานการเงินที่ผู้รับเงินออกให้ย่อมมีเพียงฉบับเดียวและถือต้นฉบับให้ผู้สมัครแต่ละรายหมายเหตุระบุจำนวนเงินค่าใช้จ่ายของตนเองในต้นฉบับ หลักฐานการจ่ายเงินนั้นและลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกราย เมื่อรายงานค่าใช้จ่ายให้ผู้สมัครแต่ละรายจัดส่งสำเนาหลักฐานการเงินฉบับนั้นพร้อมรับรองความถูกต้องและบันทึกจำนวนเงินค่าใช้จ่ายของตนในบัญชีรายจ่าย (แบบ ส.ถ./ผ.ถ. 30)

วิธีการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายในการเลือกตั้ง

เอกสารประกอบรายการ แบบ ส.ถ./ผ.ถ.30

เพื่อให้การบันทึกรายการบัญชีของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงได้กำหนดรูปแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ได้แก่

1. บัญชีรายรับ
2. บัญชีรายจ่าย
3. รายการค่าใช้จ่ายค้างจ่าย (ถ้ามี)

แบบรายงานแสดงรายรับและรายจ่าย

ที่

วันที่เดือนพ.ศ.

เรื่อง ส่งรายงานแสดงรายรับและรายจ่าย

เรียน ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

ด้วยข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/ยศ).....นามสกุล

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น..... หมายเลขประจำตัว เขตเลือกตั้งที่

ตำบลอำเภอจังหวัดสกลนคร ตามที่ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้ง

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.ขอส่งรายงานแสดงรายรับ

และรายจ่าย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

รายงานแสดงรายรับและรายจ่าย

ตั้งแต่วันที่ เดือนพ.ศ. ถึงวันที่ เดือน พ.ศ.

1.แสดงรายรับและรายจ่าย

รายรับ จำนวนบาท

รายจ่าย

-รายการจ่ายจริง จำนวน บาท

-รายการค้างจ่าย จำนวน บาท

รวมเป็นค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น จำนวนบาท

2.บัญชีค่าใช้จ่าย

บัญชีรายรับ จำนวนหน้า/แผ่น

บัญชีรายจ่าย จำนวนหน้า/แผ่น

3.เอกสารหลักฐานประกอบ

เอกสารหลักฐานประกอบบัญชีรายรับ จำนวนหน้า/แผ่น

เอกสารหลักฐานประกอบบัญชีรายจ่าย จำนวนหน้า/แผ่น

-รายการจ่ายจริง จำนวนหน้า/แผ่น

-รายการค้างจ่าย จำนวน หน้า/แผ่น

รับรองว่ารายการที่ปรากฏและเอกสารประกอบรายการบัญชีถูกต้องครบถ้วนเป็น
จริงทุกประการ (ลงชื่อ) ผู้สมัคร

ภาพประกอบ 3 แบบ ส.ถ./ผ.ถ. 30

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2555 ,ไม่ปรากฏเลขหน้า

บัญชีรายรับ

ส.ถ./พ.ถ. 30

ชื่อ นามสกุล

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น

วัน/ เดือน/ปี	เลขที่ เอกสาร	รายการ	จำนวนเงิน	
		รวม		

ขอรับรองว่ารายการที่ปรากฏและเอกสารประกอบรายการบัญชีถูกต้องครบถ้วนเป็นจริง
ทุกประการ

ลงชื่อผู้สมัคร

(.....)

วันที่เดือนพ.ศ.....

ภาพประกอบ 4 แบบ ส.ถ./พ.ถ. 30 บัญชีรายรับ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2555, ไม่ปรากฏเลขหน้า

คำอธิบายรายการ

บัญชีรายรับหมายถึง หลักฐานใช้สำหรับบันทึกการรับเข้า เมื่อมีรายการเกิดขึ้น
เกี่ยวกับการรับเงิน ได้แก่ เงินสด ทรัพย์สิน เงินฝากธนาคาร รวมถึงการได้รับความ
ช่วยเหลือจากบุคคล กลุ่มคน หรือนิติบุคคลอื่นใด โดยไม่คิดค่าตอบแทนเพื่อประโยชน์ในการ
เลือกตั้ง คำอธิบายรายการ

วัน/เดือน/ปี ให้บันทึก วัน/เดือน/ปี ที่เกิดรายการทางการเงิน

เลขที่เอกสาร ให้บันทึกเลขที่เอกสารที่ใช้ประกอบการบันทึกรายการ

ตามลำดับก่อนหลัง

รายการ ให้บันทึกคำอธิบายรายการที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการรับ

จำนวนเงิน ให้บันทึกจำนวนเงินสดหรือยอดเงินในเช็คที่ได้รับมา รวมถึง

จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์ในการเลือกตั้งของผู้สมัคร

รวม ให้บันทึกยอดรวมของรายการที่เกิดขึ้นทั้งหมด

บัญชีรายจ่าย

ส.ถ./พ.ถ. 30

ชื่อ นามสกุล

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น

วัน/เดือน/ ปี	เลขที่ เอกสาร	รายการ	จำนวนเงิน	
		รวม		

ขอรับรองว่ารายการที่ปรากฏและเอกสารประกอบรายการบัญชีถูกต้องครบถ้วนเป็นจริง
ทุกประการ

ลงชื่อผู้สมัคร

(.....)

วันที่เดือนพ.ศ.....

ภาพประกอบ 5 แบบ ส.ถ./พ.ถ. 30 บัญชีรายจ่าย

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2555 ,ไม่ปรากฏเลขหน้า

คำอธิบายรายการ

บัญชีรายจ่าย หมายถึง หลักฐานที่ผู้สมัครใช้สำหรับบันทึกการจ่ายจริงที่เกิดขึ้น เมื่อผู้สมัครจ่ายชำระค่าสินค้าหรือบริการที่ได้รับโดยการจ่ายเงินสด จ่ายจากเงินฝากธนาคาร ทรัพย์สินอื่นใด ที่ผู้สมัครยินยอมให้บุคคลใด ๆ จ่าย หรือรับว่าจะจ่ายแทน เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง

วัน/เดือน/ปี ให้บันทึก วัน/เดือน/ปี ที่เกิดรายการทางการเงิน

เลขที่เอกสาร ให้บันทึกเลขที่เอกสารที่ใช้ประกอบการบันทึกการรายการ

ตามลำดับก่อนหลัง

รายการ ให้บันทึกคำอธิบายรายการที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจ่าย

จำนวนเงิน ให้บันทึกจำนวนเงินสดหรือยอดเงินในเช็คที่จ่าย รวมถึงจำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีผู้จ่ายแทน หรือมอบให้ เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งของผู้สมัคร

รวม ให้บันทึกยอดรวมของรายการที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ส.ถ./ผ.ถ. 30

ใบสำคัญรับเงิน

เลขที่

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว/ยศ)นามสกุล

เลขประจำตัวประชาชน.....อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัดสกลนคร ได้รับเงินจาก

(นาย/นาง/นางสาว/).....นามสกุลผู้สมัคร

รับเลือกตั้งเป็น.....หมายเลขประจำตัว เขตเลือกตั้งที่

ตำบลอำเภอ จังหวัดสกลนครตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน
	รวมเงิน	
	จำนวนเงิน(ตัวอักษร)	

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

(.....)

วันที่เดือนพ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน/ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

(.....)

วันที่เดือนพ.ศ.....

ภาพประกอบ 6 แบบ ส.ถ./ผ.ถ. 30 บัญชีใบสำคัญรับเงิน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง , 2555,ไม่ปรากฏเลขหน้า

คำอธิบายรายการ

บันทึกการรับเงิน ทรัพย์สินการจ่ายแทนหรือนำทรัพย์สินมาใช้โดยคิด

ค่าตอบแทนเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง ซึ่งใช้ประกอบการบันทึกบัญชีรายรับของผู้สมัคร

นอกจากนั้นใบสำคัญรับเงินยังใช้เป็นหลักฐานการจ่ายเงินสำหรับกรณีที่

ผู้สมัครจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างหรือผู้ขายที่ไม่มีใบเสร็จรับเงิน เช่น จ่ายค่าจ้างแรงงานในการ

รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง การจ่ายเงินค่าจ้างประกอบอาหารเลี้ยง ทีมหาเสียงเลือกตั้ง

เป็นต้น

วัน/เดือน/ปี ให้บันทึก วัน/เดือน/ปี ที่เกิดรายการทางการเงิน

เลขที่เอกสาร ให้บันทึกเลขที่เอกสารที่ใช้ประกอบการบันทึกรายการ
ตามลำดับก่อนหลัง

รายการ ให้บันทึกคำอธิบายรายการที่เกิดขึ้น

จำนวนเงิน ให้บันทึกจำนวนเงินสดหรือยอดเงินในเช็คที่จ่าย รวมถึง
จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีผู้จ่ายแทน หรือมอบให้ เพื่อประโยชน์
ในการเลือกตั้งของผู้สมัคร

รวม ให้บันทึกยอดรวมของรายการที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ใบรับรองการจ่ายการเงิน

ส.ถ./ผ.ถ. 30

เลขที่

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว/ยศ).....นามสกุล

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น.....หมายเลขประจำตัวเขตเลือกตั้งที่

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัดกสทนคร อยู่บ้านเลขที่

หมู่บ้านหมู่ที่.....ถนนตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัดสกลนคร

ขอรับรองว่าได้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง โดยไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจาก

ผู้รับเงินได้จริงตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน
รวมเงิน		
(ตัวอักษร)		

ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน/ผู้สมัคร

(.....)

วันที่เดือนพ.ศ.....

ภาพประกอบ 7 แบบ ส.ถ./ผ.ถ. 30 ใบรับรองการจ่ายการเงิน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2555 , ไม่ปรากฏเลขหน้า

ใบรับรองการจ่าย หมายถึงหลักฐานที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งจัดทำขึ้นเพื่อใช้
บันทึกการจ่ายเงินในกรณีการจ่ายเงินครั้งใดที่ไม่สามารถเรียกเก็บใบเสร็จรับเงินจากผู้รับ
เงินได้ เช่นค่าดวงตราไปรษณียากร (แสตมป์) ค่าพาหนะแท็กซี่ ให้ผู้สมัครใช้ใบรับรองการ
จ่ายเป็นหลักฐานประกอบการบันทึกบัญชีรายจ่าย

วัน/เดือน/ปี ให้บันทึก วัน/เดือน/ปี ที่เกิดรายการทางการเงิน

เลขที่เอกสาร ให้บันทึกเลขที่เอกสารที่ใช้ประกอบการบันทึกรายการ
ตามลำดับก่อนหลัง

ลำดับที่ ลำดับที่ในแต่ละรายการ

รายการ รายละเอียดแยกประเภทที่ผู้สมัครได้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายที่
เกี่ยวข้องกับการหาเสียงเลือกตั้งในครั้งนี้ และไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากผู้รับเงินได้
หรือไม่สามารถจัดทำใบสำคัญรับเงินได้

จำนวนเงิน จำนวนเงินในแต่ละรายการที่ผู้สมัครใช้จ่าย

รวม จำนวนเงินรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ลำดับต้นจนถึงลำดับสุดท้ายที่ผู้สมัครได้
จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการหาเสียงเลือกตั้ง และไม่สามารถเรียกเก็บ
ใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ หรือไม่สามารถจัดทำใบสำคัญรับเงินได้

ลายมือชื่อผู้จ่ายเงิน หมายถึง ลายมือชื่อของผู้สมัคร

ส.ถ./พ.ถ. 30

รายการค่าใช้จ่ายค้างจ่าย

วัน/เดือน/ปี	เลขที่เอกสาร	รายการ	จำนวนเงิน	
		รวม		

ขอรับรองว่ารายการที่ปรากฏและเอกสารประกอบรายการบัญชีถูกต้องครบถ้วนเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อผู้สมัคร

(.....)

วันที่เดือนพ.ศ.....

ภาพประกอบ 8 แบบ ส.ถ./พ.ถ. 30 รายการค้างจ่าย

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2555, ไม่ปรากฏเลขหน้า

คำอธิบายรายการ

รายการค้างจ่าย (ถ้ามี) มีไว้ใช้สำหรับบันทึกรายการที่เกิดขึ้น กรณีผู้สมัครได้รับสินค้าหรือรับบริการในระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งไว้แล้ว และในวันเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งยังไม่ได้จ่ายชำระค่าบริการหรือสินค้ารายการนั้น ๆ ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องบันทึกรายการค้างจ่ายทุกรายการ และแสดงไว้ในรายงานแสดงรายรับและรายจ่ายภายใต้หัวข้อ รายจ่ายประเภทรายการค้างจ่าย

วัน/เดือน/ปี ให้บันทึก วัน/เดือน/ปี ที่เกิดรายการทางการเงิน

เลขที่เอกสาร ให้บันทึกเลขที่ของเอกสารที่ใช้ประกอบการบันทึกรายการค้างจ่าย

รายการ ให้บันทึกคำอธิบายรายการที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับรายการค้างจ่าย

จำนวนเงิน ให้บันทึกจำนวนเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการที่ค้างจ่ายในรายการ

นั้น

รวม ให้บันทึกยอดรวมของรายการค้างจ่ายทั้งหมด

ส.ถ./ผ.ถ.30

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร
เรื่อง รายงานค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้บริหารท้องถิ่น

.....
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 ข้อ 110 ของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2554 จึงประกาศรายการค่าใช้จ่ายของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภา/ผู้บริหารท้องถิ่น ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่เดือน.....พ.ศ.....ดังนี้

ชื่อผู้สมัคร.....นามสกุล.....

หมายเลขประจำตัว.....

.....(ประเภทองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รายงานค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น บาท (ตัวอักษร).....)

รายละเอียดปรากฏตามรายงานแสดงรายรับและรายจ่ายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ

(ลงชื่อ)

(.....)

(ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด)

ภาพประกอบ9 แบบรายงาน ส.ถ./ผ.ถ. 30

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2555, ไม่ปรากฏเลขหน้า

ระยะเวลาของการร้องคัดค้านเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

การร้องคัดค้านเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งว่าผู้สมัครผู้ใดใช้จ่ายเงินในการเลือกตั้งเกินจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประกาศกำหนด หรือยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งไม่ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริง จะต้องยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดภายในเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบ วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

1. ผู้สมัครผู้ใดไม่ยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือยื่นแล้วแต่หลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี (มาตรา 117 วรรคหนึ่ง)

2. ถ้าข้อความในบัญชีค่าใช้จ่ายที่ยื่นไว้เป็นเท็จ ผู้ได้รับเลือกตั้งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี (มาตรา 117 วรรคสอง)

3. ในกรณีที่ผู้สมัครผู้ใด ไม่ยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งภายในระยะเวลาที่กำหนดเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งเพิกถอนผลการเลือกตั้งของผู้ได้รับเลือกตั้งผู้นั้นและให้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่สำหรับตำแหน่งที่ว่าง (มาตรา 56 วรรคสอง) และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการเลือกตั้งใหม่ (มาตรา 99)

4. ผู้สมัครผู้ใดใช้จ่ายเงินในการหาเสียงเลือกตั้งเกินจำนวนเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับเป็นจำนวนสามเท่าของจำนวนเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประกาศกำหนดแล้วแต่ว่าจำนวนใดจะมากกว่ากัน หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี (มาตรา 116)

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและบริบทองค์การบริหารส่วนตำบล

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง (Local Self Government) เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันกับแนวความคิดและทฤษฎีในการกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีโอกาสปกครองตนเองตามหลักความเชื่อที่ว่า บุคคลหรือสังคมย่อมรับรู้และตระหนักว่าตนหรือสังคมมีปัญหา อุปสรรค และต้องการสิ่งที่มีความจำเป็นใดเร่งด่วน มากกว่าการที่จะต้องรอเพียงรับจากรัฐบาลกลางในการแก้ไขปัญหา นั้น นอกจากนี้แล้วได้มีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เทพไท เสนพงศ์ (2542, หน้า 15) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นคือ การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเอง โดยมีหน่วยในการปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีอำนาจในการกำหนดนโยบายตัดสินใจและดำเนินกิจการภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเท่านั้น และหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

เบ็ญจพล จำเนียรพล (2552, หน้า 17) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดการทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้จะถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตน

Robson (1945 อ้างถึงในเบ็ญจพล จำเนียรพล 2552, หน้า 17) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนส่งผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะองค์การปกครองท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และมีองค์ที่จำเป็น (Necessary) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง

Holloway (1951 อ้างถึงใน เบ็ญจพล จำเนียรพล 2552, หน้า 17) นิยามว่าการปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่

กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับเลือกตั้งจากประชาชน

Daniel Wit (1967 อ้างถึงใน เบ็ญจพล จำเนียรพล, 2552, หน้า 17) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

Haris G. Montagu (1984 อ้างถึงใน เบ็ญจพล จำเนียรพล, 2552, หน้า 17) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่นมีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด นอกจากนี้ การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของการปกครองตนเองในท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้วนั้น และยังเป็นผลดีให้ด้านที่ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงาน โดยบุคคลที่ประชาชนในท้องถิ่นเห็นด้วยแล้วยังเป็นผลดีในข้อที่ว่าเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้บริหารงานในหน้าที่ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชน และอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างใกล้ชิด มิใช่โดยการสั่งการหรือการบังคับบัญชาจากรัฐบาลกลาง ซึ่งอาจไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้

โดยสรุปแล้วความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นหมายถึงการที่รัฐบาลกลางซึ่งมีอำนาจในการบริหารราชการได้แบ่งอำนาจการปกครองให้กับสังคมหรือท้องถิ่นโดยให้รัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหาร จัดการ ทั้งการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล ตามหลักความเชื่อที่ว่าบุคคลและสังคมแต่ละส่วนย่อมต้องการหรือมีปัญหาไม่เหมือน แต่ทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การควบคุมจากรัฐบาลกลางโดยผ่านทางกฎหมาย เพื่อให้การปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกแห่งมีแนวทางการดำเนินงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

เบญจพล จำเริญพร (2552, หน้า 18) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นนี้ จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง และได้เสนอแนวคิดเพื่อให้เห็นภาพขององค์การปกครองท้องถิ่นหรือหน่วย การปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งได้ชี้ให้เห็นถึง องค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมาย และหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล
2. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นจะต้องไม่อยู่ในการบังคับบัญชา (Hierarchy) ของหน่วยงานทางราชการ เพราะจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจปกครองตนเอง
3. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นต้องมีองค์การที่มาจาก การเลือกตั้ง (Election) โดยประชาชนในท้องถิ่น เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชน (Political Participation)
4. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องมียอำนาจในการจัดเก็บรายได้ (Revenue) โดยการอนุญาตจากรัฐเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้นำมาทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า
5. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ควรมียอำนาจในการกำหนดนโยบาย และมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตน ตามครรลองของการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง
6. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ควรมียอำนาจในการออกกฎ ข้อบังคับเพื่อกำกับให้มีการปฏิบัติไปตามนโยบายหรือความต้องการแห่งท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ กฎข้อบังคับทั้งปวงย่อมไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดของรัฐ
7. หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้ว ยังคงอยู่ ความรับผิดชอบและอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงแห่งรัฐ และประชาชนในส่วนรวม

โดยสรุปแล้วความหมายขององค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ประกอบด้วยหลายองค์ประกอบและนอกจากนี้แล้วยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุมจากรัฐบาลกลาง

หลักสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นได้จัดตั้งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นที่มีความต้องการที่แตกต่าง และเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตย มีเจตนารมณ์สำคัญดังนี้ (เบญจพล จำเริญพร, 2552, หน้า 20)

1. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสเรียนรู้ ฝึกหัดการปกครองตนเอง ในระบอบประชาธิปไตย เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในส่วนกลางไปให้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นอันเป็นลักษณะการกระจายอำนาจการปกครองและการบริหารไปให้ ประชาชนในท้องถิ่น (Decentralization) และเพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่ เป็น ตัวแบบของรัฐบาลในส่วนกลาง เพื่อปฏิบัติงานด้านการปกครอง การบริหาร และการจัด บริหารสาธารณะ เพื่อประชาชนในท้องถิ่น จากเจตนาดังกล่าว นำมากำหนดเป็นหลักการ ของการปกครองท้องถิ่นได้ ดังนี้

1.1 ต้องมีองค์กรหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นหลักการดำเนินงาน ด้านการปกครองการบริหารงานและการจัดกิจกรรมสาธารณะบางอย่างแทนรัฐบาล ในส่วนกลาง

1.2 องค์กรท้องถิ่นอาจแบ่งเป็นฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งต้อง มาจากการเลือกตั้ง มิใช่มาจากการแต่งตั้งโดยหน่วยงานในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

1.3 ต้องมีความอิสระหรือมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปกครอง และการบริหารงานภายในท้องถิ่นของตน การกำกับดูแลจากรัฐบาลในส่วนกลาง หรือส่วน ภูมิภาคจะต้องอยู่ในวงจำกัด แต่ความเป็นอิสระมีขอบเขต มิใช่เป็นอิสระมากเกินไป อันจะ นำไปสู่การแยกตัวเป็นอิสระ (Independence) จากรัฐบาลในส่วนกลาง

1.4 ต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล คือมีอำนาจในการทำนิติกรรมสัญญา ตามกฎหมายกับหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชน ส่วนขนาดของวงเงินในการทำนิติ กรรมสัญญาของหน่วยการปกครองท้องถิ่นแต่ละหน่วยขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจและ หน้าที่ของแต่ละหน่วยการปกครองท้องถิ่น

1.5 ในด้านการบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่น ต้องสังกัดใน หน่วยงานที่เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะ ไม่ควรสังกัดการบริหารของ ส่วนกลางหรือภูมิภาค เพราะความเป็นอิสระจะถูกแทรกแซง โดยมาตรการการควบคุม กำกับดูแลของส่วนกลางหรือภูมิภาค

1.6 หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องได้รับอำนาจหน้าที่จากรัฐบาล

ในส่วนกลางให้เพียงพอกับขนาด ความสามารถ ฐานะเศรษฐกิจ ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น การให้อำนาจหน้าที่ต้องเหมาะสมไม่น้อยเกินไป จนปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนไม่ได้ หรืออำนาจหน้าที่ที่ต้องกระทำมากเกินไป เกินขีดความสามารถทางการบริหารและคลังของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ จำนวนมากหากท้องถิ่นได้ดำเนินการปกครองบริหารงานด้วยตนเองแล้วโดยงบประมาณที่หาได้เอง และมีเจ้าหน้าที่ของตนเอง ก็ย่อมเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐในการให้การบริหารแก่ประชาชนลงไปอย่างมาก ทำให้รัฐสามารถหันหน้าไปทะนุบำรุงทุ่มเทในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้น

2. สามารถสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้อง ประเทศแต่ละประเทศมีความกว้างใหญ่ไพศาล (ยกเว้นประเทศเล็ก ๆ เช่น สิงคโปร์ หรือ โมนาโค ฯลฯ) การที่รัฐจะดูแลประชาชนทั้งประเทศนั้น ย่อมเกิดปัญหา คือ

2.1 ดูแลไม่ทั่วถึง ล้มเหลวล้มล้างงบประมาณและกำลังคน

2.2 สอนองความต้องการของประชาชน ซึ่งแต่ละท้องถิ่นมีความต้องการไม่เหมือนกันไม่ถูกต้อง

3. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครอง อันจะทำให้ประชาชนได้มีความรู้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะว่าการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นนั้น ประชาชนสามารถเข้ามารับผิดชอบในการให้บริการ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง และปกป้องผลประโยชน์ของท้องถิ่นเป็นส่วนรวมจะส่งผลถึงการปกครองแบบประชาธิปไตยในระดับชาติจึงกล่าวได้ว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นโรงเรียนสอนประชาธิปไตยสำหรับประชาชน

โดยสรุปแล้วหลักสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นคือการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้าถึงการเมืองการมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของสังคมที่จะให้เป็นไปในทิศทางใด ผ่านการปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง

รูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

รูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอยู่หลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบนั้นจะมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป ดังนี้ (เบญจพล จำเริญพล, 2552, หน้า 22)

1. รูปแบบที่ใช้ระบบสภา (Parliamentary System) การปกครองท้องถิ่นรูปแบบนี้ ได้มีการจำลองรูปแบบการปกครองแห่งรัฐลงมาใช้กับท้องถิ่นประกอบด้วย สภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกของสภาท้องถิ่นนั้นได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยสภาท้องถิ่นนั้นมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1.1 กำหนดนโยบายและออกกฎหมายท้องถิ่น

1.2 เลือกคณะผู้บริหารและควบคุมการบริหารงานของคณะ

ผู้บริหารงานท้องถิ่น เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยคะแนนเสียงข้างมากจากสมาชิกสภาท้องถิ่นให้เข้าดำรงตำแหน่งผู้บริหารงานของท้องถิ่นนั้น คณะผู้บริหารท้องถิ่นทั้งคณะจะต้องออกจากตำแหน่ง เปิดโอกาสให้สมาชิกสภาท้องถิ่นบุคคลอื่นที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมาก สนับสนุนเป็นคณะผู้บริหารแทน รูปแบบนี้ฝ่ายบริหารอ่อนแอ (Weak Executive) เพราะต้องบริหารงานภายใต้ความไว้วางใจของสภาท้องถิ่น ผู้บริหารต้องคอยระวังเสียงสนับสนุนให้มีเสียงข้างมากตลอดเวลา

2. รูปแบบสภาและผู้บริหารได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

(Presidential System) การปกครองท้องถิ่นรูปแบบนี้ มุ่งหมายที่จะให้ฝ่ายบริหารมีความเข้มแข็งในการบริหารงานไม่ต้องพะวงและเอาใจสภาท้องถิ่นมากนัก โดยให้ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งโดยตรง ทั้งฝ่ายสภาและฝ่ายบริหาร ฝ่ายบริหารเข้ามาบริหารงานโดยไม่ต้องผ่านมติไว้วางใจจากสภา และลงคะแนนให้ฝ่ายบริหารออกจากตำแหน่งได้ เพราะทั้งฝ่ายสภาและฝ่ายบริหาร ต่างก็ว่าตนมาจากเสียงไว้วางใจจากประชาชนโดยตรงสภาท้องถิ่นก็ทำหน้าที่ นิติบัญญัติท้องถิ่น คือ ออกกฎหมายข้อบังคับของท้องถิ่นและอนุมัติงบประมาณ ส่วนฝ่ายบริหารก็ทำหน้าที่บริหารท้องถิ่นตามโครงการและงบประมาณที่สภาท้องถิ่นอนุมัติ

3. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบคณะกรรมการ (Commission Form)

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบนี้จะเป็นการปกครองท้องถิ่นที่ยกเลิกระบบสภาท้องถิ่นและฝ่ายบริหารของท้องถิ่นโดยรวมเอาอำนาจในการตรากฎหมายท้องถิ่นกับอำนาจในการบริหารงานให้แก่คณะกรรมการ ซึ่งมีจำนวนหนึ่งประมาณ 5-10 คน โดยคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยเมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วจะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ การทำหน้าที่นิติบัญญัติของท้องถิ่นและฝ่ายบริหารของท้องถิ่นไปพร้อมกัน ในคณะกรรมการบริหารจำนวน 5-10 คนนี้ หนึ่งในคณะกรรมการรับฐานะเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร แต่บุคคลนี้เป็นประธานในที่ประชุมของคณะกรรมการ ซึ่งมีอำนาจออกเสียง

แต่ไม่มีอำนาจยับยั้ง หรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่แต่อย่างใดส่วนคณะกรรมการอื่น จะทำหน้าที่ เป็นทั้งออกกฎหมายท้องถิ่นและบริหารงานควบคุมหน่วยงานรับผิดชอบแบ่งแยกกันไป คณะกรรมการนี้ทำหน้าที่ทั้งด้านออกกฎหมายท้องถิ่นกำหนดนโยบายท้องถิ่นและทำ หน้าที่บริหารงาน ลักษณะสำคัญของรูปแบบนี้ คือ

- 3.1 อำนาจและความรับผิดชอบในการบริหารงานท้องถิ่นตกอยู่แก่ คณะกรรมการจำนวน 5-10 คน
- 3.2 คณะกรรมการทั้งหมดได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน
- 3.3 คณะกรรมการบริหารทั้งหมดตรากฎหมายท้องถิ่นไว้ และกำหนด นโยบายในการบริหารงานท้องถิ่น
- 3.4 กรรมการผู้หนึ่งจะได้รับเลือกตั้งจากคณะกรรมการให้เป็นประธาน กรรมการแต่มีอำนาจเล็กน้อย กรรมการผู้นี้เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ มีฐานะเป็นประมุขของท้องถิ่นแต่คณะกรรมการทุกคนมีอำนาจในการบริหารเท่ากัน
- 3.5 กรรมการคนหนึ่งเป็นผู้บริหารงานของหน่วยงานท้องถิ่นหน่วยใดหน่วย หนึ่งหรือหลายหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปคณะกรรมการนั้น เป็นการรวมเอาความ รับผิดชอบทั้งด้านนิติบัญญัติและด้านบริหารมาไว้ด้วยกัน ทำให้ไม่เกิดปัญหาเรื่องใคร รับผิดชอบในงานบริหารของท้องถิ่นเป็นการประหยัดไปในตัว รูปแบบการปกครองท้องถิ่น แบบนี้เป็นทางเลือกเสียของท้องถิ่นในรูปแบบที่ฝ่ายบริหารและสภาแยกกันในแง่ที่ว่า ยกเลิกการแบ่งอำนาจเสียทั้งหมด ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากและมีความรวดเร็วในการ บริหาร แต่มีข้อเสีย คือ หากฝ่ายค้านคอยถ่วงดุลย์ การบริหารงานและจะใช้ได้เฉพาะ ท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก ประชากรในเขตการปกครองไม่มากนักและหน่วยงานของท้องถิ่น ไม่สลับซับซ้อน

4. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบผู้ช่วยการ (City Manager) ท้องถิ่นใน รูปแบบผู้ช่วยการหรือผู้จัดการ เป็นขั้นวิวัฒนาการอีกขั้นหนึ่งของรูปคณะกรรมการ ทั้งนี้โดยจัดให้มีหัวหน้าผู้รับผิดชอบคนหนึ่งของท้องถิ่น รูปแบบนี้มีสิทธิออกเสียงจะเลือก สภาท้องถิ่น สภาท้องถิ่นมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและ ควบคุมการเงินท้องถิ่น โดยสภาจะไปจ้างบุคคลภายนอกผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามา บริหาร โดยสภาจะต้องกำหนดสัญญาจ้างมีอำนาจในการจ้างและเลิกจ้าง ผู้จัดการหรือ ผู้ช่วยการท้องถิ่นได้ เมื่อสภาลงมติเห็นชอบในการจ้างผู้ช่วยการท้องถิ่นแล้ว ผู้ช่วยการท้องถิ่นจะเป็นพนักงานประจำของท้องถิ่น ไม่ใช่พนักงานการเมือง โดยเป็นผู้มี

ความรู้ความชำนาญได้รับมอบหมายให้บริหารงานตามนโยบาย เป้าหมายของสภาท้องถิ่น มีอำนาจที่รับมอบหมายจากสภาแต่งตั้ง รูปแบบนี้รับผิดชอบต่อประธานสภาของท้องถิ่น แต่ผู้อำนวยการเท่านั้น ทำหน้าที่สูงสุดในการบริหารงาน รูปแบบท้องถิ่นรูปแบบนี้ เปรียบเสมือนบริษัท ซึ่งบรรดาผู้ถือหุ้นคือ ประชาชนเลือกกรรมการจัดการบริษัท คือ ผู้อำนวยการ

5. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบผสม การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบนี้จะเห็นได้ว่าเป็นการผสมระหว่างกาเลือกตั้งและการแต่งตั้งสภาท้องถิ่น ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเลือกตั้งจากประชาชน ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและทำหน้าที่นิติบัญญัติหรือออกกฎหมายท้องถิ่น ส่วนฝ่ายบริหารนั้นมาจากการแต่งตั้งโดยรัฐบาลกลาง อันนี้เห็นได้จากการปกครองในประเทศฝรั่งเศส โดยสภาจังหวัด (Council of General) ประกอบด้วยสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนหรือฝ่ายบริหารของท้องถิ่น หรือสภาจังหวัดคือผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลกลาง นอกจากการทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของรัฐบาลกลางแล้วยังทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารของท้องถิ่นอีกด้วย

โครงสร้างรูปแบบการบริหารอำนาจหน้าที่ของการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

ตามพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้
มาตรา 69 ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้ราษฎรมีส่วนในการปกครองท้องถิ่น ให้จัดระเบียบการปกครองราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา 70 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล
3. สุขาภิบาล
4. ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

หมายเหตุ สุขาภิบาลได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 โครงสร้างของการปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ในปัจจุบัน เป็นระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น 2 ระดับ คือ ระดับจังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (Upper Level) ในปัจจุบันก็คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และระดับชุมชน ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง (Lower Level)

ในปัจจุบัน ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบล) นอกจากนี้ยังมีการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งในปัจจุบันก็คือกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา(เบญจพล จำเริญพร, 2552 หน้า 23)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่ารูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นหมายความว่าถึงรูปแบบและลักษณะของการปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบต่าง ๆ แต่ไม่มีการปกครองรูปแบบใดที่ดีที่สุด ทุกรูปแบบการปกครองมีทั้งข้อดีและข้อเสีย การเลือกใช้รูปแบบการปกครองแบบใดนั้นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในปี พ.ศ.2537 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้ประกาศให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 111 ตอน 53 ก ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537 และได้ยกฐานะสภาตำบลที่เข้าหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2538 จำนวน 617 องค์การบริหารส่วนตำบล ครั้งที่สองปี พ.ศ. 2539 จำนวน 2,143 องค์การบริหารส่วนตำบล ครั้งที่สาม พ.ศ. 2540 จำนวน 3,637 องค์การบริหารส่วนตำบล และครั้งที่สี่ พ.ศ. 2542 จำนวน 350 องค์การบริหารส่วนตำบล รวมจำนวนทั้งสิ้น 6,647 องค์การบริหารส่วนตำบล และได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีขนาดเล็กและมีพื้นที่ครอบคลุมส่วนใหญ่ของประเทศ และอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน มีอิสระในการดำเนินงานบริหารจัดการด้านการเงินและการคลัง รวมทั้งการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ๆ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2547 หน้า 39 อ้างถึงใน ทรงศักดิ์ โอชะคลัง, 2550, หน้า 14)

องค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากสถิติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2551 มีองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งสิ้น 6,157 องค์การบริหารส่วนตำบล มีรูปแบบการ

ปกครองที่คล้ายคลึงกับการปกครองระดับชาติกล่าวคือแบ่งการปกครองออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้าราชการฝ่ายการเมือง และส่วนที่เป็นข้าราชการประจำ กล่าวคือ (พรรณี โลกสินไลน์, 2553, หน้า 14-16)

1. ฝ่ายการเมือง ประกอบด้วย

1.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชนหมู่บ้านละ 2 คน โดยให้ที่ประชุม เลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ดำรงตำแหน่งประธานสภา 1 คน รองประธานสภา 1 คน และเลขานุการ อีก 1 คน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.1.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.1.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

1.1.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

1.2 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยผู้บริหารท้องถิ่น 1 คน ผู้ช่วยบริหารอีกจำนวน 3 คน ประกอบด้วยตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการทั้งปวงขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 59 (1)-(6) ดังนี้

1.2.1 บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติข้อบัญญัติและแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

1.2.2 รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภา องค์การบริหารส่วนตำบลทราบ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งโดยให้นายกองค์การบริหารส่วน ตำบลจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลเป็นประจำทุกปี ตามมาตรา 58/5

1.2.3 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

2. ฝ่ายประจำ ประกอบด้วย

2.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบังคับตำบล งานนิติกร งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบัญญัติ งบประมาณประจำปี งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบัญญัติ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.2 ส่วนการคลัง หน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การเบิกจ่าย การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีเงินได้ และการนำส่งภาษี การตัดโอนเงินเดือน การรายงานเงินคงเหลือ การจัดทำบัญชีทุกประเภท งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

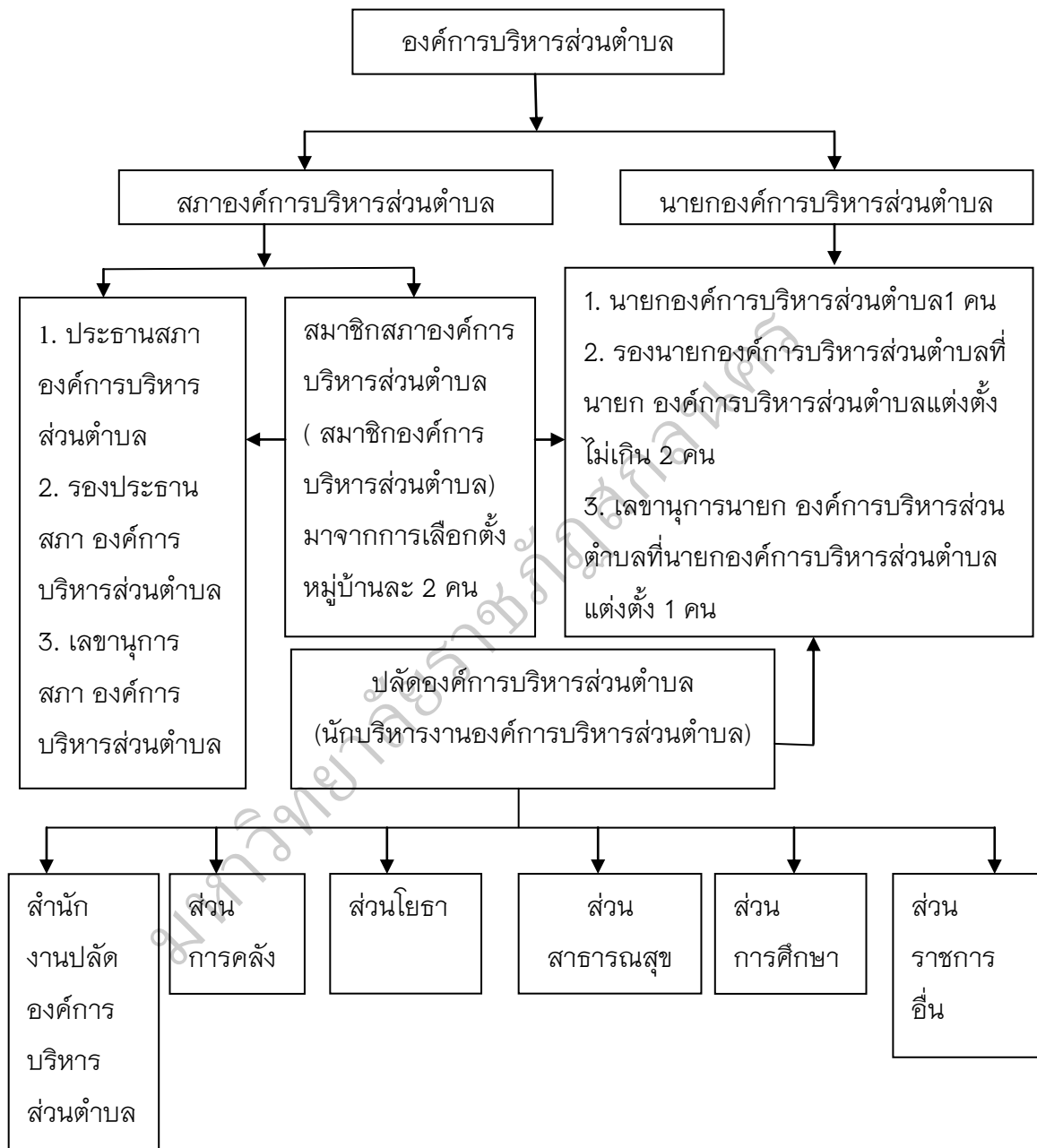
2.3 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบงานประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้าง งานซ่อมบำรุง งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.4 งานสาธารณสุข ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสุขาภิบาล งานควบคุมโรคติดต่อ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3. โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบล)

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2546 หน้า 6, อ้างถึงใน ทรงศักดิ์ โอชะคลัง, 2550 หน้า 14) ดังปรากฏในภาพประกอบ 10

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบล)

ภาพประกอบ 10 โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล
(องค์การบริหารส่วนตำบล ทรงศักดิ์ โอบะดลิ่ง, 2550, หน้า 14)

4. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (มาตรา 66) ภายใต้ข้อบังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 67) (พรรณิ โลกสินไลน์, 2553 หน้า 16-17)

จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุง รักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควร

5. ระดับชั้นและเกณฑ์การแบ่งระดับขององค์การบริหารส่วนตำบล

(วริษฐา ทรัพย์แสนยากร, 2555, หน้า 24) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต) คือ หน่วยการบริหารราชการท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ส่งผลให้มีการกระจายอำนาจสู่องค์กรประชาชนในระดับตำบลอย่างมาก โดยได้ยกฐานะสภาพตำบลซึ่งมีรายได้ ตามเกณฑ์คือ มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวได้ว่าการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เป็นผลผลิตหนึ่งของกระแสของสังคมที่ต้องการจะปฏิรูปการเมือง ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นมิติหนึ่งของความพยายามในการปฏิรูปการเมือง โดยการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

ก่อนที่จะมีการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบล เข้ากับราชการส่วนท้องถิ่น รูปแบบอื่นและตั้งสภาพตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มมากขึ้นนั้น มีองค์การบริหารส่วนตำบลประมาณ 6,500 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2550) โดยมีการแบ่งระดับออกเป็น 5 ชั้น ตามระดับของรายได้ ดังนี้

- (1) องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 1 รายได้ตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป
- (2) องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 2 รายได้ระหว่าง 12-20 ล้านบาท
- (3) องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 3 รายได้ระหว่าง 6-12 ล้านบาท
- (4) องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 4 รายได้ไม่เกิน 6 ล้านบาท
- (5) องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 5 รายได้ไม่เกิน 3 ล้านบาท

ต่อมาเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ได้มีการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ากับราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นและตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้น ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงแบ่งกลุ่มองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น 3 ขนาด คือ

1. องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ (ส่วนใหญ่จะเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 เดิม)
2. องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง (ส่วนใหญ่จะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 2 และ องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 3)
3. องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก (ส่วนใหญ่จะเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 4 และ องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5)

หลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้แบ่งขนาด องค์การบริหารส่วนตำบลมีหลักเกณฑ์สำคัญ อยู่ 5 หลักเกณฑ์ดังนี้

1. เกณฑ์ระดับรายได้ ได้แก่ รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนสูงกว่า 20 ล้านบาท เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน 6-20 ล้านบาท เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง และรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 6 ล้านบาท เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก
2. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ จำนวนพื้นที่ จำนวนประชากร จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน จำนวนโรงฆ่าสัตว์ จำนวนตลาดสด จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนโรงเรียน จำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวนโรงแรม จำนวนศาสนสถาน จำนวนสถานพยาบาล ฯลฯ
3. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านธรรมาภิบาล ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรมฯ
4. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร

5. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ได้แก่ ประสิทธิภาพด้านการจัดเก็บรายได้ ประสิทธิภาพด้านการบริหารแผนงานและงบประมาณ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านงานบุคคล ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านการบริการ

6. องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร

จังหวัดสกลนคร มีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 89 แห่ง ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสกลนคร

อำเภอ	องค์การบริหารส่วนตำบล
กุศบาก	นาม่อง
กุสุมาลย์	กุสุมาลย์, นาเพียง, นาโพธิ์, โพนพิศาลและอุ่มจาน
คำตากล้า	คำตากล้า, นาแต่และหนองบัวลิม
โคกศรีสุพรรณ	ดำนม่วงคำ, แมตนาทมและเหล่าโพนค้อ
เจริญศิลป์	เจริญศิลป์, โคกศิลา, ทุ่งแก, บ้านเหล่าและหนองแปน
เต่างอย	เต่างอย, จันทร์เพ็ญ, บึงทวายและนาตาล
นิคมหน้าอุ้น	นิคมหน้าอุ้น, หนองปลิง, หนองบัวและสุวรรณคาม
บ้านม่วง	ม่วง, มาย, ดงเหนือ, หนองกวาง, บ่อแก้ว, โนนสะอาด, ดงหม้อทองและดงหม้อทองใต้
พรรณานิคม	นาหัวบ่อ, ช้างมิ่ง, พรรณา, ไร่, วังยาง, บะฮีและเชิงชุม
พังโคน	แร่, ม่วงไข่และต้นผึ้ง
โพนนาแก้ว	เชียงสี, บ้านแป้น, นาตงวัฒนาและบ้านโพน
ภูพาน	สร้างค้อ, หลุบเลาและกกปลาชิว
เมืองสกลนคร	ขมิ้น, พังขว้าง, ห้วยยาง, โนนหอม, ดงมะไฟ, ดงชน, ม่วงลาย, โคกก่องและท่าแร่
วานรนิวาส	วานรนิวาส, เดื่อศรีคันไชย, หนองวางใต้, อินทร์แปลง, คูสะคาม, กุดเรือคำ, ขัวก่าย, ศรีวิชัย, นาคำ, คอนสวรรค์และธาตุ
วาริชภูมิ	วาริชภูมิและค้อเขียว
สว่างแดนดิน	สว่างแดนดิน, ทราชมูล, ธาตุทอง, คำสะอาด, ค้อใต้, ตาลเนิ่ง, แวง, บงเหนือ, ตาลโกน, โพนสูงและบ้านถ่อน

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ	องค์การบริหารส่วนตำบล
ส่องดาว	ส่องดาว,วัฒนาและปทุมวาปี
อากาศอำนวย	ท่าก้อ,โพนงามและนาฮี

(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร. 2555, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

7. การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล

สำหรับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จะบริหารงานบุคคลโดยอาศัยมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ได้กำหนดองค์การบริหารส่วนตำบล จัดแบ่งงานการบริหารงานออกเป็น (อ้างถึงในวิธีสูหา ทรัพย์สินแสนยากร, 2555, หน้า 27-29)

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งขึ้น ซึ่งในส่วนต่าง ๆ

ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้นนั้นให้คำนึงถึงภารกิจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยอย่างน้อยควรมีโครงสร้างทางการบริหาร ดังนี้

2.1 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานขออนุมัติดำเนินตามข้อบังคับ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.2 งานส่วนโยธา มีหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานการประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.3 งานส่วนการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน การงบประมาณ การเบิกจ่าย การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีเงินได้และการนำส่งเงินภาษี งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่าย งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

การกำหนดตำแหน่งและกรอบอัตรากำลังของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1. การกำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการ
 มาตราฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือ ก.ถ. ในฐานของคณะกรรมการกลางบริหารงาน
 บุคคลของพนักงานส่วนตำบลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนตำบล
 พ.ศ.2539 ซึ่งได้กำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลไว้จำนวน 21 ตำแหน่ง ดังนี้
- 1.1 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
 3-7)
 - 1.2 รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงาน
 ทั่วไป 3-6)
 - 1.3 หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่
 บริหารงานทั่วไป 3-5)
 - 1.4 หัวหน้างานธุรการ (เจ้าพนักงานธุรการ 2-5)
 - 1.5 เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 1-4
 - 1.6 เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ 1-4
 - 1.7 หัวหน้างานนิติกร (นิติกรระดับ 3-5)
 - 1.8 หัวหน้าส่วนงานคลัง(เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี
 2-6)
 - 1.9 หัวหน้างานงบประมาณ(เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
 - 1.10 หัวหน้างานจัดเก็บรายได้ (เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ 2-5)
 - 1.11 เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ระดับ 1-4
 - 1.12 หัวหน้างานการเงินและบัญชี (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
 2-5)
 - 1.13 เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ระดับ 1-4
 - 1.14 หัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 2-6)
 - 1.16 นายช่างโยธา ระดับ 2-5
 - 1.17 ช่างโยธา ระดับ 1-4
 - 1.18 หัวหน้าส่วนสาธารณสุข (นักบริหารงานสาธารณสุข 3-6)
 - 1.19 หัวหน้างานสุขาภิบาล (นักวิชาการสุขาภิบาล 3-6)
 - 1.20 หัวหน้างานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (พยาบาลวิชาชีพ
 3-5)

1.21 เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ระดับ 2-4

2. กรอบอัตรากำลัง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง มีศักยภาพที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องรายได้ ฉะนั้นเพื่อให้การกำหนดอัตรากำลัง พนักงานส่วนตำบลให้มีความเหมาะสมกับรายได้และปริมาณงานของ องค์การบริหารส่วน ตำบลต่าง ๆ สำนักงาน ก.พ.จึงได้ดำเนินการจัดแบ่งชั้น องค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น และภายหลังได้ดำเนินยุบรวม องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารวมกับราชการส่วน ท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ ปัจจุบันจึงมีการเปลี่ยนแปลงการแบ่งกลุ่ม องค์การบริหารส่วนตำบล ได้เป็น 3 ขนาด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาด กลาง และ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก โดยนำหลักเกณฑ์ด้านรายได้ ด้าน เศรษฐกิจและสังคม ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้านค่าใช้จ่ายบุคลากร และ รวมถึงหลักการบริหารด้วนธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาในการแบ่งขนาดของ องค์การบริหารส่วนตำบล

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บริบทและโครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วน ตำบลนั้นได้มีการจัดตั้งโดยการยกฐานะจากสภาตำบลในปี 2537 และเปลี่ยนเป็นองค์การ บริหารส่วนตำบลประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้าราชการการเมืองซึ่งมาจากการเลือกตั้งและ ข้าราชการประจำ ในส่วนบริหารงานส่วนบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นแบ่งการ บริหารงานออกเป็น 2 ส่วนคือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและส่วนอื่น ๆ ที่นำมา รวมกันและองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น สำหรับกรอบอัตรากำลังและกรอบอัตรา ตำแหน่งของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย การกำหนดตำแหน่ง พนักงานส่วนตำบล และกรอบอัตรากำลัง

บริบทของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

1. ความเป็นมาของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 235 วรรคท้าย ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระใน การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 มาตรา 30 ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระตาม

รัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ
การเลือกตั้งโดยมีประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด

กิจการของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง
กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการ
ประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

2. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง
พ.ศ. 2550 มาตรา 31 ได้บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่
รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรค
การเมืองและให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียน
พรรคการเมืองและคณะกรรมการการสรรหาวุฒิสภา รวมทั้งศึกษาและรวบรวมข้อมูล
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง และ
คณะกรรมการการสรรหาวุฒิสภา
2. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การสรรหา
สมาชิกวุฒิสภา การออกเสียงประชามติ และรวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมือง
3. เผยแพร่วิชาการ ให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนรวมทั้ง
ผู้สมัครรับเลือกตั้งเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
และส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิในการเลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรม
4. รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีอำนาจหน้าที่
เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาหรือการออกเสียงประชามติ ผู้มีอำนาจ
หน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในการเลือกตั้ง หรือการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา หรือ
เกี่ยวกับการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง หรือเกี่ยวกับการทุจริต
หรือประพฤติมิชอบในการเลือกตั้งของผู้รับสมัครการเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
พรรคการเมือง หรือบุคคลอื่นใดเพื่อดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง
กำหนด

5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย

3. การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

3.1 การจัดแบ่งส่วนงานในส่วนกลาง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นตรงต่อประธานกรรมการการเลือกตั้ง

โดยแบ่งโครงสร้างส่วนงานในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็น 5 ด้านภารกิจ ดังนี้

1. ด้านกิจการบริหารส่วนกลาง

ให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและภารกิจที่คณะกรรมการการเลือกตั้งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมิได้กำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของด้านกิจการใดด้านกิจการหนึ่งโดยเฉพาะรวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งให้เป็นไปตามนโยบายแนวทางและแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึงการเสนอและจัดทำนโยบายของคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนพัฒนาการเมืองและภารกิจตามกฎหมายจัดทำแผนแม่บท ประสานแผนการปฏิบัติงานเสนอแนะนโยบายในการตั้งและการจัดหางบประมาณประจำปีและปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย

จัดแบ่งส่วนงานของด้านกิจการบริหารกลางเป็น 4 สำนัก ประกอบด้วย สำนักบริหารทั่วไป สำนักการคลัง สำนักนโยบายและแผน และสำนักพัฒนาบุคลากร

2. ด้านกิจการสืบสวนสอบสวนและวินิจัย

มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในการเลือกตั้ง หรือเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งหรือเกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤตินอกขอบในการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้เลือกตั้งพรรคการเมืองหรือบุคคลอื่นใดเพื่อเสนอต่อ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง สืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด และหน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในส่วนภูมิภาค และปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย

จัดแบ่งส่วนงานของด้านกิจการสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยเป็น 5 สำนัก คือ สำนักสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัย 1 สำนักสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัย 2 สำนักสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัย 3 สำนักสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัย 4 สำนักสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัย 5

3. ด้านกิจการบริหารงานเลือกตั้ง

มีอำนาจหน้าที่ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภากฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและหน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในภูมิภาคและปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย

จัดแบ่งส่วนงานของด้านกิจการบริหารงานเลือกตั้ง เป็น 3 สำนัก คือ สำนักบริหารการเลือกตั้ง สำนักสนับสนุนการเลือกตั้ง และสำนักวิจัยและพัฒนาการเลือกตั้ง

4. ด้านกิจการพรรคการเมืองและการออกเสียงประชามติ

มีอำนาจหน้าที่รับคำขอจดทะเบียนและจัดตั้งพรรคการเมืองควบคุมตรวจสอบการดำเนินการของพรรคการเมืองและปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองปฏิบัติงานธุรการให้แก่นายทะเบียนพรรคการเมือง ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของนายทะเบียน พรรคการเมือง

ปฏิบัติงานสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐควบคุมและดำเนินการจัดให้มีการออกเสียง
 ประชามติตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดย
 สุจริตและเที่ยงธรรม พัฒนาพรรคการเมืองและการออกเสียงประชามติ ประสานงานและ
 สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด และหน่วยงานของ
 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในส่วนภูมิภาคและปฏิบัติการอื่นใดตามที่
 คณะกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียนพรรคการเมือง และสำนักงานคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งมอบหมาย

จัดแบ่งส่วนงานของด้านกิจกรรมพรรคการเมืองและการออกเสียง
 ประชามติเป็น 2 สำนัก คือ สำนักกิจการพรรคการเมืองและการออกเสียงประชามติและ
 สำนักบริหารการสนับสนุนโดยรัฐ

5. ด้านกิจการการมีส่วนร่วม

มีอำนาจหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนคณะบุคคล
 องค์การเอกชนและประชาคมจังหวัดเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งงานรับรอง
 และสนับสนุนองค์การเอกชน งานดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษา
 แก่ประชาชน ประสานงานกับหน่วยงานราชการ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ
 หรือหน่วยงานของรัฐหรือสนับสนุนองค์การเอกชนในการให้การศึกษาแก่ประชาชน
 เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
 พระประมุขประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ประจำจังหวัดและหน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในส่วนภูมิภาค
 ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งมอบหมาย

จัดแบ่งส่วนงานของด้านกิจการการมีส่วนร่วมเป็น 2 สำนัก คือ
 สำนักการมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งและสำนักทรงรณรงค์และเผยแพร่

6. ส่วนงานที่ไม่สังกัดด้านกิจการ ประกอบด้วย สำนักกฎหมายและ
 คดีสำนักวินิจฉัยและคดี สำนักการประชุม สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักผู้ตรวจการ
 สำนักผู้ตรวจสอบภายใน สำนักเลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้ง กลุ่มงานวิชาการ
 และศูนย์ศึกษาประชาธิปไตย

3.2 การจัดแบ่งส่วนงานในภูมิภาค

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. งานธุรการของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด
 2. งานที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ
 ประจำจังหวัด งานที่คณะกรรมการและสำนักงานมอบหมาย รวมทั้งงานที่คณะกรรมการ
 การเลือกตั้งประจำจังหวัดมอบหมาย

3. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนงานอื่น
 ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย

มีการแบ่งโครงสร้างส่วนงานในสำนักงานคณะกรรมการการ
 เลือกตั้งประจำจังหวัดเป็น 5 ส่วนงาน ดังนี้

1. งานอำนวยการ

ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผน โครงการ แผนปฏิบัติงาน
 การจัดทำคำของบประมาณรายจ่าย รวมทั้งการประสานงานด้านแผน การติดตาม
 ประเมินผล และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ประจำจังหวัด ประสานงานกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง จัดระบบข้อมูลสารสนเทศ
 ดำเนินงานด้านงานสารบรรณ งานเกี่ยวกับการพัสดุครุภัณฑ์ ตรวจสอบเอกสารการเบิก
 จ่ายเงิน ควบคุมตรวจสอบการมาปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้าง

2. งานจัดการเลือกตั้ง

ประสานงานและดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งตามกฎหมาย
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิก
 วุฒิสภา การออกเสียงประชามติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียง
 ประชามติ การเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร
 ท้องถิ่น

3. งานพรรคการเมือง

ประสานงานและดำเนินการสนับสนุนกิจการของพรรคการเมือง
 และสาขาพรรคการเมืองในเขตพื้นที่

4. งานการมีส่วนร่วม

ประสานงานและดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน
 กระบวนการเลือกตั้ง เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรับรององค์การเอกชน ดำเนินการ
 รณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง

5. งานสืบสวนสอบสวน

ดำเนินการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกับการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายเลือกตั้งตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย

4. ที่มาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งมีชื่อเรียกย่อ ๆ ว่า (กกต.) เป็นองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้มีการจัดตั้งขึ้น ซึ่งต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ (มาตรา 229) เป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี รวมทั้งการออกเสียงประชามติให้เป็นไปด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม (มาตรา 235) รวมทั้งให้สนับสนุนการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง ให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ดังนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงเป็นองค์กรที่สำคัญและเป็นเสมือนกลไกหลักในการขับเคลื่อนและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย

5. องค์ประกอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการอื่น 4 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา (มาตรา 229)

6. การสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งมีจำนวนทั้งสิ้น 5 คน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 7 ปี และมีวาระการดำรงตำแหน่งเพียงวาระเดียวพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้ที่มีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการสรรหา ดังนี้ (มาตรา 231)

6.1 คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งจำนวน 7 คน

ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร บุคคลที่ซึ่งที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาคัดเลือก 1 คน (ต้องมีใช้ผู้พิพากษาหรือตุลาการ และไม่เป็นการสรรหาในองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ) และบุคคลที่ซึ่งที่ประชุมใหญ่ของตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือก 1 คน (ต้องมีใช้ผู้พิพากษาหรือตุลาการและไม่เป็นการสรรหาในองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ)เป็นการสรรหาทำหน้าที่พิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการ

เลือกตั้ง จำนวน 3 คน เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับเสนอชื่อนั้น มติในการสรรหาต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนกรรมการสรรหาในตำแหน่งใด หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการสรรหาที่เหลืออยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งสรรหากรรมการเลือกตั้งได้

6.2 ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาสรรหาผู้มีคุณสมบัติสมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน 2 คน เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของบุคคลที่ถูกเสนอชื่อ

6.3 การสรรหาตามข้อ 6.1 และ ข้อ 6.2 ให้ดำเนินการภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มิเหตุให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ในกรณีที่มีเหตุที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการสรรหาได้ภายในเวลาที่กำหนดหรือไม่อาจสรรหาได้ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตาม ข้อ 6.1 ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาสรรหาแทนจนครบจำนวน ภายในเวลา 15 วันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามข้อ 6.1

6.4 ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมสมาชิกวุฒิสภาเพื่อมีมติให้ความเห็นชอบผู้ที่ได้รับการสรรหาตามข้อ 6.1 ข้อ 6.2 หรือ ข้อ 6.3 ซึ่งการลงคะแนนเสียงต้องกระทำโดยวิธีการลงคะแนนลับซึ่งวุฒิสภาสามารถที่จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบรายชื่อทั้งหมดหรือบางส่วนได้

6.5 ในกรณีที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการตามข้อ 6.6 ถ้าวุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบในรายชื่อใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ส่งรายชื่อดังกล่าวไปยังคณะกรรมการการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง หรือที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแล้วแต่กรณี เพื่อให้ดำเนินการสรรหาใหม่ หากคณะกรรมการการสรรหากรรมการการเลือกตั้งหรือที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภาและมีมติยืนยันตามมติเดิมด้วยคะแนนเอกฉันท์หรือด้วยคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแล้วแต่กรณีให้ดำเนินการตามข้อ 6.6 แต่ถ้ามติดีที่ยืนยันตามเดิมมีคะแนนไม่เป็นเอกฉันท์หรือไม่ได้คะแนนตามที่กำหนดให้เริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ซึ่งการสรรหาต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มิเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว

6.6 ให้ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบตาม ข้อ 6.4 หรือข้อ 6.5 ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการการเลือกตั้ง และแจ้งผลการเลือกนั้นให้กับประธานวุฒิสภาทราบและให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งนับแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน มีคณะกรรมการการเลือกตั้งจำนวน ทั้งสิ้น 3 ชุด ดังนี้

1) คณะกรรมการการเลือกตั้ง ชุดที่ 1 ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2540 ประกอบด้วย

นายธีรศักดิ์ กรรณสูต	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
นายสวัสดิ์ โชติพานิช	กรรมการการเลือกตั้ง
นายยุวรัตน์ กมลเวช	กรรมการการเลือกตั้ง
นายจิระ บุญจนสุนทร	กรรมการการเลือกตั้ง
(แทนนายวิสุทธิ โพธิ์แท่น ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง)	
นายโคทม อาริยา	กรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งชุดแรก ดำรงตำแหน่งระหว่างวันที่ 27 พฤศจิกายน 2540 ถึงวันที่ 26 พฤษภาคม 2544 ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 322 วรรคหนึ่ง

2) คณะกรรมการการเลือกตั้ง ชุดที่ 2 ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2544 ประกอบด้วย

พลตำรวจเอกवासนา เพิ่มลาก	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
(แทนพลเอก สิริรินทร์ ฐูปกล้า ที่พ้นจากตำแหน่งตามคำวินิจฉัยของ	

ศาลรัฐธรรมนูญที่ 38 /2545 ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2545 ให้เพิกถอนกระบวนการสรรหาว่าไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา 138 (1)

นายวีระชัย แนวนบุญเนียร	กรรมการการเลือกตั้ง
นายจรัส บุรณพันธุ์ศรี	กรรมการการเลือกตั้ง
(ถึงแก่อนิจกรรม เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2548)	

นายปริญญา นาคฉัตริย์	กรรมการการเลือกตั้ง
พลเอกจรรุวรรณ เรืองสุวรรณ	กรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ชุดที่ 2 ดำรงตำแหน่งได้ 4 ปี 9 เดือน (พลเอกจรรุภัทร เรืองสุวรรณ ลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2549 พลตำรวจเอกवासนา เพิ่มลาก นายปริญญา นาคฉัตริย์ และนายวีระชัย แนวนบุญเนียร ลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2549)

3) คณะกรรมการการเลือกตั้ง ชุดที่ 3 ประกอบด้วย

นายอภิชาติ สุจริตานนท์	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
นายประพันธ์ นัยโกวิท	กรรมการการเลือกตั้ง
นางสดศรี สัตยธรรม	กรรมการการเลือกตั้ง
นายสมชัย จິงประเสริฐ	กรรมการการเลือกตั้ง
นายวิสุทธิ โปธิแทน	กรรมการการเลือกตั้ง

(แทน นายสุเมธ อุปนิสากร ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง)

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ชุดที่ 3 ได้ผ่านกระบวนการสรรหา ตาม มาตรา 138 (2) และ (3) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเนื่องจากขณะนั้นได้มีการยุบสภา และเข้าสู่การคัดเลือกของที่ประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2549 จากนั้นได้ประชุมกันเองเลือกประธานกรรมการการเลือกตั้ง ตาม มาตรา 138 (5) เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2549 และได้เสนอชื่อให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงแต่งตั้งแต่ในช่วงรอรับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์อันเป็นพระประมุขได้ทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 และได้มีประกาศฉบับที่ 13 ลงวันที่ 20 กันยายน 2549 ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2541 มีผลใช้บังคับต่อไปและให้คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่เป็นกรรมการการเลือกตั้งชุดที่ 3 ต่อมาได้มีการประกาศ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์อันเป็นพระประมุข ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 29 กันยายน 2549 ข้อ 3 ให้ถือว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งได้รับ แต่งตั้งตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ อันเป็นพระประมุขฉบับที่ 13 ลงวันที่ 20 กันยายน 2549 ได้รับการสรรหาและแต่งตั้ง โดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2541 โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่รับแต่งตั้งตามประกาศดังกล่าวและให้มี อำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ การเลือกตั้งและต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 299 วรรค สอง บัญญัติให้กรรมการการเลือกตั้งซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่งโดยให้เริ่มนับวาระตั้งแต่วันที่ ได้รับการแต่งตั้ง

7. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้
คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้ (มาตรา 235-241)

1) ควบคุมและดำเนินการการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้ง หรือการ
สรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
รวมทั้งการออกเสียงประชามติ

2) ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ
การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา
ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นและเป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง

3) ออกประกาศหรือวางระเบียบกำหนดการทั้งหลายอันจำเป็นแก่
การปฏิบัติตามกฎหมาย รวมถึงข้อห้ามในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ขณะอยู่ในตำแหน่ง

4) กำหนดมาตรการและการควบคุมการบริจาคเงินให้แก่พรรค
การเมือง การสนับสนุนทางการเงินโดยรัฐ การใช้จ่ายเงินของพรรคการเมืองและผู้สมัคร
รับเลือกตั้งรวมทั้งการตรวจสอบบัญชีทางการเงินของพรรคการเมืองโดยเปิดเผย และ
การควบคุมการจ่ายเงินหรือรับเงินเพื่อประโยชน์ในการลดคะแนนเสียงเลือกตั้ง

5) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ
หน่วยงานของรัฐรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ปฏิบัติการ
ทั้งหลายอันจำเป็นการตามกฎหมาย

6) สืบสวน สอบสวน เพื่อหาข้อเท็จจริง และวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา
หรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้น

7) สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วย
เลือกตั้งใดหน่วยเลือกตั้งหนึ่งหรือทุกหน่วยเลือกตั้งเมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการ
เลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติในหน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ มิได้เป็นโดยสุจริตและเที่ยง
ธรรม

8) ประกาศผลการเลือกตั้ง ผลการสรรหา และผลการออกเสียง
ประชามติ

9) ส่งเสริมและสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยราชการ
หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือสนับสนุนองค์กรเอกชน
ในการให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์เป็นประมุขและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

10) แต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือผู้แทนองค์กรเอกชน เพื่อปฏิบัติ
หน้าที่ตามที่มอบหมาย

11) ดำเนินการสืบสวน สอบสวนกรณีมีการคัดค้านการเลือกตั้ง
หรือการสรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร
ท้องถิ่น หรือการออกเสียงประชามติเป็นไปโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

12) ก่อนการประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ
สมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิก
ถอนสิทธิการเลือกตั้งได้และให้ถือเป็นที่สุด

13) กรณีที่ประกาศผลการเลือกตั้งไปแล้วคณะกรรมการการ
เลือกตั้งเห็นสมควรให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาในกรณีที่ศาลฎีกามีคำสั่งให้มีการ
เลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งให้ถือว่าสมาชิกภาพของบุคคลผู้นั้นสิ้นสุดลง
ในกรณีเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น
ให้ยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์และให้คำสั่งของศาลอุทธรณ์เป็นที่สุด (มาตรา 239)

14) กรณีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สืบสวน สอบสวนแล้วเห็นว่าการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาเป็นไปโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบ
ด้วยกฎหมายให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศผลการสรรหาวุฒิสภา
(รัฐธรรมนูญ มาตรา 240 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสภา พ.ศ. 2550 มาตรา 134)

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับเอกสิทธิ์ที่จะไม่ถูกจับ คุมขัง หรือ
หมายเรียกไปทำการสอบสวนในระหว่างที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภายกเว้นกรณีที่ได้รับอนุญาตจาก
คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือในกรณีจับในขณะที่กระทำความผิด (มาตรา 241)

8. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครเป็นหน่วยงานในส่วนภูมิภาคของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง 1 ใน 77 จังหวัดทั่วประเทศ มีอำนาจหน้าที่งานธุรการของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด งานที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัดงานที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายรวมทั้งงานที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมอบหมายและปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการและสำนักงานมอบหมาย

1. การแบ่งส่วนงานภายในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร แบ่งงานออกได้ 5 ส่วนงานดังนี้

1.1 งานอำนวยการ มีหน้าที่ดังนี้

ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน โครงการ แผนการปฏิบัติงาน การจัดทำคำของบประมาณรายจ่าย รวมทั้งการประสานงานด้านแผน การติดตาม การประเมินผลและจัดทำรายงานการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ประสานงานกับส่วนราชการอื่น ดำเนินการเกี่ยวกับงานสารบรรณ ดำเนินการเกี่ยวกับงานพัสดุ ตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่าย ควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้าง ดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติงานส่วนงานอื่น ๆ

1.2 งานจัดการเลือกตั้ง มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

ประสานงานและดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาการออกเสียงประชามติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประมุข การเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติงานส่วนงานอื่น ๆ รวมทั้งงานที่มีได้อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานอื่น โดยเฉพาะ

1.3 งานพรรคการเมือง มีหน้าที่ ดังนี้

1.3.1 ประสานงานและดำเนินการสนับสนุนกิจการของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองในเขตพื้นที่ดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติงานส่วนงานอื่น ๆ รวมทั้งงานที่มีได้อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานอื่นโดยเฉพาะ

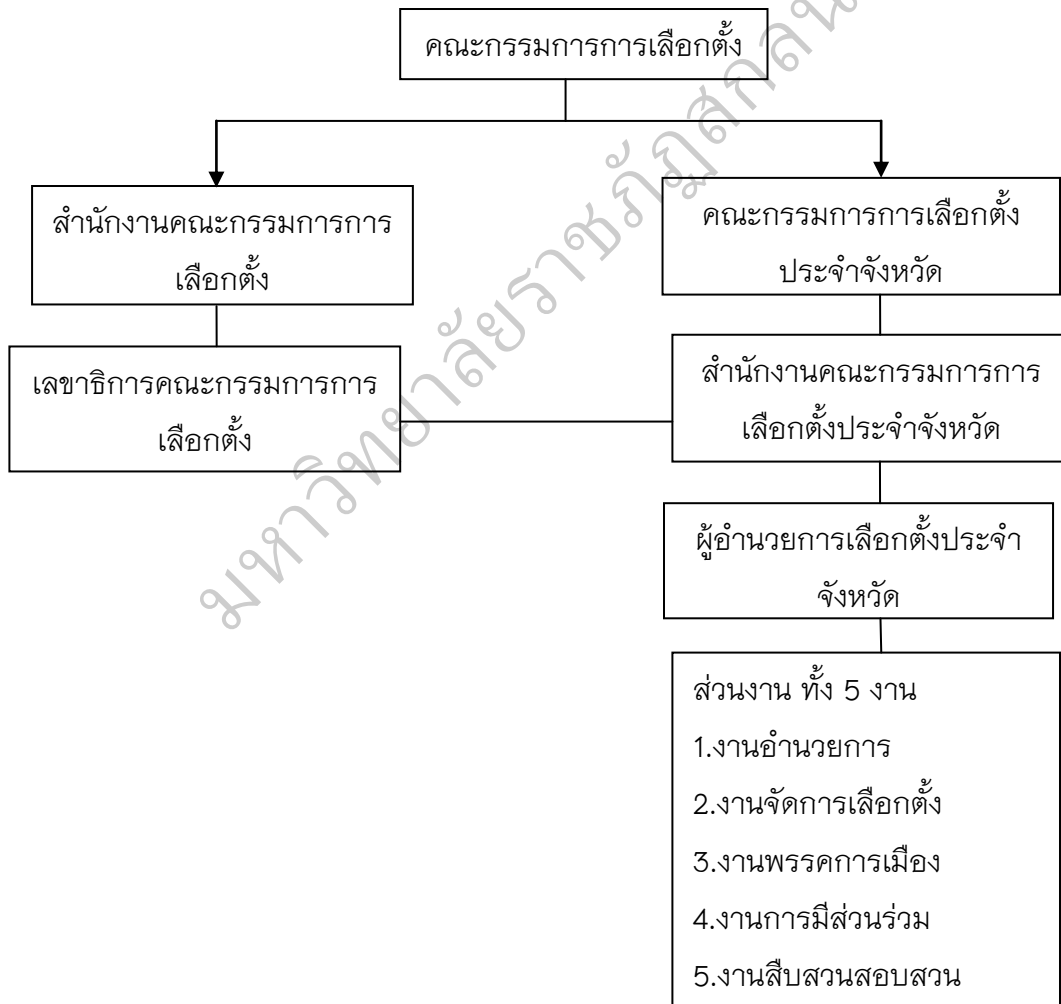
1.4 งานการมีส่วนร่วม มีหน้าที่ดังนี้

ประสานและดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้ง เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรับรององค์การเอกชนตรวจสอบการเลือกตั้ง รณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติงานส่วนงานอื่น ๆ รวมทั้งงานที่มีได้อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานอื่นโดยเฉพาะ

1.5 งานสืบสวนสอบสวน มีหน้าที่ดังนี้

1.5.1 ดำเนินการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายเลือกตั้ง ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติงานส่วนงานอื่น ๆ รวมทั้งงานที่มีได้ อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานอื่นโดยเฉพาะ

โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

ภาพประกอบ 11 โครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2548, หน้า 10)

2. คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครที่ปฏิบัติหน้าที่และดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 จนกระทั่งถึงปัจจุบัน มีจำนวน 4 ชุด ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและมีความเป็นกลางทางการเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ โดยวิธีการสรรหาจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามรัฐธรรมนูญกำหนด

2.1 คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ชุดที่ 1

ประกอบด้วย

เลือกตั้ง	นายสนิทพงศ์ นวลมณี	ประธานกรรมการการ
	พ.อ. (พิเศษ)ประกอบ ทรัพย์แสนยากร	กรรมการการเลือกตั้ง
	นายสุขสมัย สมพงษ์	กรรมการการเลือกตั้ง
	นายทองบัว อุบุบุตร	กรรมการการเลือกตั้ง
	นายยงยุทธ ประทุมรัตน์	กรรมการการเลือกตั้ง
	นายมงคล นิवासประภคิต	กรรมการการเลือกตั้ง
	นายวรพจน์ วงศ์สง่า	กรรมการการเลือกตั้ง
	นายศิริพงษ์ มุขศรี	กรรมการการเลือกตั้ง
	(แทน นายวรพจน์ วงศ์สง่า ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง)	
	นายประจักษ์ ลุนราศรี	กรรมการการเลือกตั้ง
	(แทน นายศิริพงษ์ มุขศรี ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง)	

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครชุดแรก ดำรงตำแหน่งในระหว่างวันที่ 27 กรกฎาคม 2541 ถึง วันที่ 31 มกราคม 2546 ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและผู้อำนวยความสะดวกเลือกตั้งเลือกตั้งประจำจังหวัด พ.ศ. 2541 ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีจำนวนตามที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ตั้งแต่หกคนถึงสิบห้าคน และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประกอบด้วย ประธานกรรมการจำนวนหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกหกคน

2.2 คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ชุดที่ 2

ประกอบด้วย

นายเรือง นนทะโชติ	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
พ.อ.(พิเศษ)ประกอบ ทรัพย์แสนยากร	กรรมการการเลือกตั้ง
นายทองบัว อุบุตร	กรรมการการเลือกตั้ง
ผศ.สุวรรณ หันไชยงวา	กรรมการการเลือกตั้ง
พ.ต.อ.พจน์ มานะขจรเวช	กรรมการการเลือกตั้ง
นายวีระ ชัยพิมลผลิน	กรรมการการเลือกตั้ง
(แทนนายเรือง นนทะโชติ ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง)	
นายอนันต์ พิทยานน	กรรมการการเลือกตั้ง
(แทน นายวีระ ชัยพิมลผลิน ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง)	
พล.ต.ต.อุดมเดช กปิธธา ณ อยุธยา	กรรมการการเลือกตั้ง
(แทนนายทองบัว อุบุตร ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง)	
นายชัยวัฒน์ รั้วขจร	กรรมการการเลือกตั้ง
(แทน นายอนันต์ พิทยานน ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง)	

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครชุดที่ 2 ดำรง

ตำแหน่งในระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2546 ถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2550 ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและผู้อำนวยการเลือกตั้งเลือกตั้งประจำจังหวัด (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2544 ให้คณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการอื่นอีกจำนวน 4 คน และวาระของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

2.3 คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ชุดที่ 3

ประกอบด้วย

นายสัทธิย์ นามโคตร	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
นายปัญญา มหาชัย	กรรมการการเลือกตั้ง
นายชรัตน์ วสุธาดา	กรรมการการเลือกตั้ง
พ.ต.ท.ประจวบ จรูญธรรม	กรรมการการเลือกตั้ง

ว่าที่ พ.ต.ประภาส สะท้านอิทธิฤทธิ์ กรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครชุดที่ 3 ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 9 กรกฎาคม 2550 จนถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2554 ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและผู้อำนวยการเลือกตั้งเลือกตั้งประจำจังหวัด พ.ศ. 2550 ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีจำนวน 5 คน ประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการอื่นจำนวน 4 คน และให้กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

2.4 คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครชุดที่ 4 ซึ่งเป็นชุดปัจจุบัน ประกอบด้วย

นายพัฒนเดชน์ ศรีจันทร์	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
นายชินนินทร์ เวสสินนท์	กรรมการการเลือกตั้ง
พ.ต.อ.ฐากรณ์สมบัติ สวงโท	กรรมการการเลือกตั้ง
นายธีรพงษ์ น้อยชิน	กรรมการการเลือกตั้ง
นายเรืองศักดิ์ ไครบุตร	กรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครชุดปัจจุบันเข้าดำรงตำแหน่งในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2554 เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและผู้อำนวยการเลือกตั้งเลือกตั้งประจำจังหวัด พ.ศ. 2550 ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีจำนวน 5 คน ประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการอื่นจำนวน 4 คน และให้กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

3. คุณสมบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด มีดังนี้

- (1) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่สมัครหรือวันที่ให้ความยินยอมในการเสนอชื่อ

(3) มีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนด ได้แก่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่รับราชการอยู่ภายในเขตจังหวัด และมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตลอดเวลา

4. อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับนโยบายและงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ภายในเขตจังหวัดของตน ดังต่อไปนี้

1. อำนาจการการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติที่กระทำภายในจังหวัดนั้น
2. เสนอแนะการแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับเลือกตั้งที่ใช้วิธีการแบ่งเขตเลือกตั้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
3. รวบรวมและตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
4. เสนอแนะต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณาแต่งตั้งบุคคลผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ
5. พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติงานประจำปีรวมทั้งแผนหรือโครงการเกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด
6. ปฏิบัติงานอื่นตามระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ และมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายหรือมีคำสั่ง
7. กำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

5. การพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้

สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ

ต้องห้ามหรือมีความประพฤติส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่หรือกระทำการขัดต่อระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือจริยธรรมของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด หรือละเลยต่อหน้าที่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือมีความประพฤติในทางที่จะนำความเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่หรือแก่องค์กร โดยรวม

(4) คณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้พ้นจากตำแหน่งกรณีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานประจำปี หรือเมื่อเห็นสมควร โดยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว

9. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

ในปีงบประมาณ 2552 คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การพัฒนาสร้างจิตสำนึกทางการเมือง การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาพรรคการเมือง การอำนวยความสะดวก การอำนวยความสะดวก การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส.) การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) การออกเสียงประชามติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งภารกิจในด้านอื่น ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สุจริตและเที่ยงธรรมดังนี้

1. การส่งเสริมความรู้ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และการพัฒนาสร้างจิตสำนึกทางการเมือง มีกิจกรรมที่สำคัญๆได้แก่

การบรรยายให้ความรู้แก่หน่วยงาน สถานศึกษา ภายในจังหวัด การรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งทางสื่อต่าง ๆ เช่น สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ท้องถิ่น ให้การรับรองและสนับสนุนองค์กรเอกชน สมาคมและกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความเป็นกลางทางการเมือง เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือในการตรวจสอบและสังเกตการณ์ การเลือกตั้ง รวมทั้งให้การสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรเอกชนโดยการจัดการสัมมนา ฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรขององค์กรเอกชน

2. การส่งเสริมและพัฒนาพรรคการเมือง

- 2.1 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง
- 2.2 การตรวจติดตามการบริหารงานของคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองภายในจังหวัด เพื่อให้คำแนะนำในการบริหารงานด้านต่าง ๆ
- 2.3 บรรยายและจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่สมาชิกพรรคการเมืองนักเรียนศึกษา ในสถาบันต่าง ๆ
- 3.การจัดการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ
- 3.1 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) (ส.ว.)
- 3.2 การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น
- 3.3 การออกเสียงประชามติ
4. การเตรียมการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น
- 4.1 การเตรียมการด้านบุคลากรในการเลือกตั้ง ได้แก่ กรรมการประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อนุกรรมการ กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการนับคะแนนและเจ้าหน้าที่นับคะแนน
- 4.2 การเตรียมการด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลือกตั้ง ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในหน่วยเลือกตั้ง
- 4.3 การเตรียมการด้านการแบ่งเขตเลือกตั้ง ได้แก่ การแบ่งเขตเลือกตั้งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.4 การเตรียมการด้านสถานที่ที่ใช้ในการเลือกตั้ง ได้แก่ ที่เลือกตั้งที่นับคะแนนเลือกตั้ง และสถานที่ตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกเลือกตั้ง
- 4.5 การเตรียมการด้านงบประมาณที่จะนำมาใช้ในการเลือกตั้ง ได้แก่การจัดทำงบประมาณ (เฉพาะการเลือกตั้ง) เตรียมเอกสารในการเบิกจ่ายเงิน
- 4.6 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลและนายกเทศมนตรีตำบล และมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยแยกเป็นรายหน่วยเลือกตั้ง

4.7 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น โดยจัดทำประวัติผู้ได้รับเลือกตั้งซึ่งจะต้องมีข้อมูลตำบล อำเภอ เขตเลือกตั้ง ชื่อ-นามสกุล อายุ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ วุฒิการศึกษา อาชีพ วันที่ได้รับเลือกตั้งและสิ้นสุดสมาชิกภาพ เป็นต้น

4.8 การประสานงานกับหน่วยงานราชการในการเตรียมการจัดการเลือกตั้ง ได้แก่ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด อำเภอทุกอำเภอ สำนักงานทะเบียนท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการเลือกตั้งตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่อยู่ภายในเขตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

4.9 การประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งเผยแพร่ทางสื่อมวลชน ได้แก่ สถานีวิทยุกระจายเสียงทุกแห่งภายในจังหวัด สถานีโทรทัศน์ท้องถิ่น

5. ความร่วมมือกับหน่วยงาน ส่วนราชการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง เช่น จัดกิจกรรมโครงการจังหวัดเคลื่อนที่ กิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งในสถานศึกษา

6. การดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการเลือกตั้งและปกครองในระบอบประชาธิปไตยประกอบด้วย

6.1 โครงการรณรงค์ในสถานศึกษา, โครงการผู้ดูแลหอกระจายข่าว, โครงการงานวันสถาปนา กกต. ครบรอบ 15 ปี, โครงการอบรมเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง, โครงการเลือกตั้งเชิงสมานฉันท์

6.2 โครงการประชุมกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

7. ด้านการประชาสัมพันธ์ ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ได้แก่

7.1 การจัดทำจดหมายข่าวเลือกตั้ง จัดส่งไปยังกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน และแจกจ่ายในงานโครงการต่าง ๆ

7.2 ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งโดยใช้ป้ายขนาดใหญ่ติดตั้งตามแหล่งชุมชน

7.3 ประชาสัมพันธ์ข้อความเชิญชวนให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในรูปแบบตั้งอักษรวิ้งหน้าสำนักงานขนส่งจังหวัด

7.4 จัดทำเทปสปอร์ตวิฑูประชาสัมพันธการเลือกตั้งเป็นภาษา
ท้องถิ่น

7.5 ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชนและผู้ดูแลหอกระจายข่าว นำสื่อท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการ
ประชาสัมพันธการเลือกตั้ง

8. งานประชาสัมพันธภายในและอื่น ๆ ซึ่งจะต้องสร้างความเป็น
เอกภาพภายในองค์กรเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และความรู้ของบุคลากรในองค์กร
ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่

8.1 จัดทำป้ายประกาศตารางกำหนดการประชุมภายในสำนักงาน

8.2 จัดทำป้ายประชาสัมพันธประกาศผลการเลือกตั้งเพื่อนำไป
เผยแพร่ให้กับหน่วยงานและประชาชนทั่วไป

8.3 จัดทำป้ายภาพกิจกรรมต่าง ๆ ของสำนักงาน

8.4 จัดทำคู่มือประชาชนเชิญชวนไปเลือกตั้งเพื่อนำไปเผยแพร่ให้กับ
หน่วยงานและประชาชนทั่วไป

8.5 จัดงานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพบสื่อมวลชน

8.6 จัดกิจกรรมวันสถาปนาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

9. การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านการข่าวและ
ประชาสัมพันธ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านงาน
ประชาสัมพันธของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดทุกจังหวัด

10. การดำเนินกิจการทั่วไปดังนี้

10.1 การเผยแพร่วิชาการและให้ความรู้เกี่ยวกับการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

10.2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร ประกอบด้วย การสัมมนา
เพื่อปลูกจิตสำนึกฝนการรักษาความปลอดภย, การฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพด้านการ
ข่าวและประชาสัมพันธเชิงรุกเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์องค์กร, การฝึกอบรมหลักสูตร
ภาษาอังกฤษสำหรับงานการเลือกตั้งให้กับพนักงานในระดับผู้ปฏิบัติและผู้บริหาร,
การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพนักงานเรื่องการเงิน การบัญชีเพื่อพัฒนาความรู้ในการ
ปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และมติของคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง, การฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารงบประมาณและโครงการให้กับบุคลากร

ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด, การฝึกอบรมความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ให้กับพนักงาน ทั้งในระดับปฏิบัติและผู้บริหารเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากร, การพัฒนาองค์ความรู้เรื่องระบบงานสารบรรณให้กับบุคลากรในระดับปฏิบัติ และเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการเขียนหนังสือราชการได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ, การอบรมหลักสูตรการสืบสวนสอบสวนให้กับนิติกร การพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรเกี่ยวกับงานสืบสวนสอบสวนและวินิจจัยทั้งในระดับผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหาร

จากที่ได้กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนครและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร จะต้องให้การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การส่งเสริมและพัฒนาพรรคการเมือง การจัดการเลือกตั้ง การเตรียมการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ความร่วมมือกับหน่วยงาน ส่วนราชการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง การดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการเผยแพร่ความรู้ การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การกิจด้านการประชาสัมพันธ์ งานการประชาสัมพันธ์ภายในและอื่น ๆ รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนการมีประสิทธิภาพของบุคลากรทุกระดับของหน่วยงานในด้านการปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์ และการปฏิบัติงานทั่วไป

10. เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง

สำหรับเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งนั้นประกอบด้วย

1. เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ประกอบด้วย

1.1 เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง (ผอ.กต.เขต) หนึ่งคน มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมัครการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และดำเนินกิจการที่จำเป็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

1.2 คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง (กต.เขต) ไม่น้อยกว่าห้าคนมีหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดหน่วยเลือกตั้ง ที่เลือกตั้ง การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งการเพิ่มชื่อ และการถอนชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รวมทั้งมีหน้าที่ในการกำกับดูแลการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้ง และการประกาศผลการเลือกตั้ง

1.3 คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง (กปน.) ไม่น้อยกว่าเก้าคน มีหน้าที่เกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในที่เลือกตั้งและนับคะแนนเสียงเลือกตั้งแต่ละแห่ง

1.4 ผู้อำนวยการประจำหน่วยเลือกตั้ง (ผอ.ปน.) มีจำนวนหนึ่งคน มีหน้าที่อำนวยความสะดวกช่วยเหลือ และให้คำแนะนำในการตรวจสอบเอกสารและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง รวมทั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

2. เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย

2.1 คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กต.ทล.) จำนวนห้าคน โดยแต่งตั้งจากหัวหน้าหน่วยงานส่วนท้องถิ่นนั้นหนึ่งคนและมาจากการสรรหาอีกจำนวนสี่คน โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะและให้ความเห็นชอบในการกำหนดหน่วยเลือกตั้งที่เลือกตั้งและการแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งของผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการเพิ่มชื่อและถอนชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(3) กำกับดูแล และอำนวยความสะดวก การลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้งและการประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้ง

(4) กำหนดสถานที่รวบรวมผลคะแนน และรวบรวมผลคะแนนของทุกหน่วยเลือกตั้งและรายงานผลการเลือกตั้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

(5) ปฏิบัติการใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมอบหมาย

2.2 ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ผอ.กต.ทล.) หนึ่งคน ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้อำนาจหน้าที่ประกอบด้วย การรับสมัครเลือกตั้ง, กำหนดหน่วยเลือกตั้ง, แต่งตั้งและจัดอบรม

เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง, ตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินการเพิ่มชื่อหรือถอนชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง, ดำเนินการเกี่ยวกับการลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้ง และการประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้ง, จัดให้มีหีบบัตรเลือกตั้งและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง, ดำเนินการอื่นอันจำเป็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

2.3 ผู้อำนวยการประจำหน่วยเลือกตั้ง (ผอ.ปน.) มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำ ปรีกษา สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เพื่อให้ดำเนินการจัดการการเลือกตั้งเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(2) ให้การช่วยเหลือ แนะนำ และตรวจทานเอกสารที่คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งต้องจัดทำตามกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ และข้อกำหนด

(3) ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด หรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำส่วนท้องถิ่น

2.4 คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง (กปน.) มีทั้งหมดเจ็ดคน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และการนับคะแนนเลือกตั้งใน

2.5 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำหน่วยเลือกตั้ง (จนท.รปภ.) อย่างน้อยต้องมีประจำหน่วยเลือกตั้งละสองคน หรือตามที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำหน่วยเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร้องขอ และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) รักษาความปลอดภัยและรักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณที่เลือกตั้งหรือสถานที่นับคะแนน

(2) รับแจ้งความในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในวันเลือกตั้ง

(3) จับกุมและควบคุมตัวผู้กระทำความผิดส่งพนักงานสอบสวนในกรณีที่ได้พบการกระทำความผิดตามกฎหมายเลือกตั้งเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในวันเลือกตั้งหรือได้รับแจ้ง โดยมีพยานหลักฐานอันน่าเชื่อถือ และผู้กระทำความผิดยังปรากฏตัวอยู่ในบริเวณที่เลือกตั้งหรือสถานที่นับคะแนน โดยให้ถือว่าเป็นกรณีพบการกระทำความผิดซึ่งหน้า

จากที่กล่าวมาพอสรุปใจความสำคัญได้ว่า เจ้าพนักงาน
ผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ประกอบด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วยเลือกตั้ง
ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การ
ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ผู้อำนวยการประจำหน่วยเลือกตั้ง คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เจ้าหน้าที่รักษา
ความปลอดภัยประจำหน่วยเลือกตั้ง และคณะกรรมการรับคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดย
บุคคลที่กล่าวมาจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวเนื่องกันและประสานงานกันเพื่อให้กระบวนการ
เลือกตั้งประสบความสำเร็จ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.งานวิจัยในประเทศ

เบ็ญจพล จำเนียรพล (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ความรู้ความเข้าใจ
ของประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีโดยตรง เขตพื้นที่
เทศบาลนครระยอง จังหวัดระยองการวิจัยเรื่องเพื่อศึกษาระดับความรู้ และเปรียบเทียบ
ความรู้ของประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีโดยตรง
ทางการเมืองของประชาชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชากรในเขต
เลือกตั้งโดยใช้สูตรกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1973 p.1088) จำนวน 395 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติโดยใช้โปรแกรม
สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์อย่างง่าย ค่า t-test ค่า F-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ของประชาชนในพื้นที่เทศบาลนครระยอง
พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 16.59$) 2) เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนในเขต
พื้นที่เทศบาลนครระยอง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อาชีพ การศึกษา และการมี
ส่วนร่วมทางการเมืองต่างกัน มีความรู้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและ
นายกเทศมนตรีโดยตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

วีระชัย เสงษ์ภูิกุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ความรู้และปัจจัยต่อการ
มีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอคลอง จังหวัดแพร่

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมือง วิชิตำเนินงานวิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายได้จำนวนประชากร คือ 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบและแบบทดสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่สถิติ ร้อยละ เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบข้อมูลใช้ t-test และ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้าน พบว่า ด้านการไปร่วมรับฟังการปราศรัยหรือฟังนโยบายของนักการเมือง อยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ชัชพงษ์ แตนราษฎร์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องความรู้ของ ประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุตุลิมคุ้มใหม่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อศึกษาระดับความรู้และข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุตุลิมคุ้มใหม่ ใช้วิธีศึกษาเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 239 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลกุตุลิมคุ้มใหม่ อยู่ในระดับสูง จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 88.20 และมีความรู้ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 ข้อเสนอแนะของประชาชน คือควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมอย่างทั่วถึงแก่ประชาชนทุกคน โดยควรเพิ่มงบประมาณให้มากขึ้น ควรจัดให้มีการรวมกลุ่มชาวบ้านเพื่ออนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และควรจัดให้มีสถานที่อนุรักษ์ศิลปะและภูมิปัญญาท้องถิ่น

นภาพัณท์ ต่วนชะเอม (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความรู้ในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อ ศึกษาความรู้ ความเข้าใจสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ต่อการพัฒนาท้องถิ่นตามประกาศ เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบ บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กลุ่มตัวอย่างได้แก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามและสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และนำเสนอผลการศึกษาเป็นตาราง ประกอบคำบรรยายและการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ความรู้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความรู้มากที่สุดคือ ด้านทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย รองลงมาคือ ด้านเกี่ยวกับขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบ และด้านบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อเสนอแนะในการศึกษา สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้มากกว่าเดิม

วัฒนา สุวรรณ (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาความรู้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 ตำบล จำนวน 148 คน เครื่องมือ เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการบริหารส่วนตำบล ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

ผลการศึกษา ความรู้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างองค์การส่วนด้านสังคมและวัฒนธรรม สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับความรู้มากที่สุด ได้แก่ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ส่งเสริม ด้านเศรษฐกิจ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความรู้ด้านรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอายุต่างกัน มีความเข้าใจในด้านสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างกัน และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความรู้ในด้านโครงสร้างขององค์การและด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน และระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีความรู้ในด้านโครงสร้างขององค์การแตกต่างกัน

สิริยา จิวเมือง (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความรู้และทัศนคติของประชาชนในเขตตำบลนาม่องที่มีผลต่อกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาม่อง ในการวิจัยมีจุดมุ่งหมาย 1) ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้และทัศนคติของประชาชนในเขตตำบลนาม่องต่อกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาม่อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ประชาชนในเขต

ตำบลนาม่อง จำนวน 610 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มที่เป็นสมาชิกกองทุนสวัสดิการชุมชน ตำบลนาม่อง จำนวน 230 คน และกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาม่อง จำนวน 380 คน เครื่องมือใช้แบบสอบถามด้านสถานภาพส่วนบุคคล แบบทดสอบความรู้และแบบวัดทัศนคติที่มีต่อกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาม่อง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ชนิด Independent Variables และ F-test ชนิด One-Way ANOVA

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ความรู้ของประชาชนในเขตตำบลนาม่องที่มีต่อกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาม่อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด คือด้านการจัดตั้งกองทุน มีความรู้ในระดับน้อย คือบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการประชากรที่มีอายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ และสถานภาพเป็นสมาชิกกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลนาม่อง มีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ต่อกองทุนฯแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่รับ .05 2. ทัศนคติของประชาชนในเขตตำบลนาม่องที่มีต่อกองทุนฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือด้านการจัดตั้งกองทุน และมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านการบริหารงาน ประชาชนที่อาชีพ รายได้ และสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนฯ แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อกองทุนฯแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิรัชญา ทรัพย์แสนยากร (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาทัศนคติและเปรียบเทียบทัศนคติของพนักงานส่วนตำบลมีต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 97 แห่ง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย จำนวน 294 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมี 5 ด้าน คือ ด้านระบบงาน ด้านการให้บริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านอาคารสถานที่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ทัศนคติของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครที่มีต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ในภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของ

พนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครที่มีต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นดังนี้

2.1 จำแนกตามเพศ สถานภาพการสมรส วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และระดับรายได้ พบว่าในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามอายุ พบว่าในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสกลนครมีทัศนคติต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ในด้านการให้บริการ โดยมีผู้สูงอายุ 50 ปีขึ้นไป มีทัศนคติสูงกว่าผู้ที่มีอายุ 40-49 ปี ,30-39 ปี อายุ น้อยกว่า 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ในด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่พนักงานในส่วนการศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ในด้านการประชาสัมพันธ์สูงกว่าพนักงานในส่วนสำนักงานปลัดและส่วนโยธา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันและสำหรับด้านอาคารสถานที่ พบว่าพนักงานในส่วนอื่นมีทัศนคติต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ในด้านสถานที่สูงกว่าพนักงานในส่วนสำนักงานปลัด ส่วนงานคลัง ส่วนโยธา และส่วนการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานในส่วนสาธารณสุขมีทัศนคติต่อการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ในด้านอาคารสถานที่สูงกว่าพนักงานในส่วนโยธา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Abrajano (2005, Abstract) (อ้างถึงใน พิภูล ประพรมวงศ์, 2550, หน้า 54-55) ได้ศึกษาผลสำรวจการใช้ภาษาสเปนกับภาษาอังกฤษในการณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2000 : บทบาทในการหาเสียงของผู้ลงสมัครเลือกตั้ง ซึ่งงานวิจัยนี้มุ่งไปที่การใช้กลยุทธ์ในการโฆษณาหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยเฉพาะการหาเสียงทางโทรทัศน์ สำหรับประชาชนผู้รับรู้ข่าวสารได้น้อยและรับรู้ได้มาก ผลการวิจัยพบว่า การโฆษณาหาเสียงทางโทรทัศน์เป็นทางเลือกหนึ่งที่นิยมมาก เมื่อทำการเปรียบเทียบชาวลาตินอเมริกา และที่ไม่ใช่ชาวลาตินอเมริกา ซึ่งปรากฏเช่นนี้ทำให้เกิดการเปรียบเทียบกันระหว่าง

การใช้ภาษาสเปนในการหาเสียงกับกลุ่มที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งน้อย (ชาวลาติน) กับการใช้ภาษาอังกฤษในการหาเสียงกับกลุ่มที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งมาก (ชาวอังกฤษ) ส่วนใหญ่การหาเสียงด้วยภาษาอังกฤษจะประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารด้านนโยบายพรรค ส่วนการหาเสียงด้วยภาษาสเปนกับชาวลาตินอเมริกาซึ่งจะใช้วิธีจูงใจใฝ่มน้าวหรือใช้อิทธิพลแทนการหาเสียงเกี่ยวกับนโยบายพรรค เพราะมีข้อสมมุติฐานที่ว่าชาวลาตินอเมริกามีระดับการศึกษาน้อยทำให้สามารถชักจูงได้ง่าย

Carlson (1971, Abstract) ได้วิจัยเรื่องบทบาทจริงและบทบาทที่คาดหวังของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของศึกษาธิการ ครู และครูใหญ่ โรงเรียนประถมศึกษาในรัฐมอนทานา สหรัฐอเมริกา พบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูใหญ่ ทั้งสามกลุ่มต้องการให้ครูใหญ่ทำงานมากขึ้นเมื่อเทียบกับงานที่ทำอยู่

John Allen, Lrion (1998, A) ได้ทำการวิทยานิพนธ์เรื่อง A Longitudinal Study of an Elementary School Site Council : Participation, Processes, and Impact. ในเรื่องการศึกษาสภาโรงเรียนระดับประถมศึกษาในการมีส่วนร่วม กระบวนการ ที่ส่งผลกระทบต่อในช่วงปฏิรูปการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ศึกษาบทบาทของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาในช่วงการปฏิรูปการศึกษาโดยออกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการสภาโรงเรียน อันประกอบด้วย ผู้ปกครอง ผู้บริหาร บุคลากรที่เกี่ยวข้องและครู ซึ่งเป็นทีมที่มีได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจเพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจในการมีส่วนร่วมในทีมและการตัดสินใจรวมทั้งสิ่งที่กรรมการได้เรียนรู้ในการกระจายอำนาจดังกล่าว จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจ ในการมีส่วนร่วมในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและจุดเน้นของกระบวนการและผลที่ได้ แต่ละคนมีความพึงพอใจในการตัดสินใจของกลุ่มแตกต่างกัน บรรทัดฐานความสำเร็จของคณะกรรมการสภาโรงเรียน ไม่ได้มีการพัฒนาและตกลงร่วมกันก่อนการทำงาน แต่บรรทัดฐานความสำเร็จที่ได้พัฒนาและเกิดขึ้นจากแต่ละคน ระดับความสำเร็จมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มกรรมการนอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า บุคลากรของโรงเรียนมีความสนใจ 50 งานของคณะกรรมการสภาโรงเรียนมากขึ้นหากได้รับงบประมาณมากขึ้น และความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีคุณค่าต่อกรรมการอื่น ๆ และการศึกษาในครั้งนี้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณลักษณะของกรรมการสภาโรงเรียนไว้ ดังนี้ 1) คณะอนุกรรมการต้องมีอำนาจในการเป็นตัวแทนเทียบเท่าคณะกรรมการสภา

โรงเรียน 2) มีการนำแผนเปลี่ยนแปลงสมาชิกใหม่มาปฏิบัติ 3) กลุ่มกรรมการสภาโรงเรียน ต้องได้รับการฝึกอบรม 4) กลุ่มต้องมีการตกลงเกณฑ์ความสำเร็จ 5) มีการจัดระเบียบวาระการประชุมก่อนเริ่มการประชุม 6) ผู้จัดการประชุมต้องไม่ใช่กรรมการสภาโรงเรียน 7) มีการกล่าวถึงความสำเร็จก่อนเริ่มการประชุมทุกครั้ง 8) บุคลากรของโรงเรียนและ คณะกรรมการสภาโรงเรียนต้องมีความไว้วางใจระหว่างกัน

Paul F.Lazasfeld (อ้างถึงใน วิษณุ อุทานวรพจน์, 2551, หน้า 22)

ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกลางคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยข้อสรุปของการศึกษาคือการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทำให้คนที่ตัดสินใจแล้วว่า จะลงคะแนนเสียงให้ใครเปลี่ยนใจไปลงคะแนนให้ผู้สมัครคนอื่นเพียงเล็กน้อยและในจำนวนผู้ที่เปลี่ยนใจ ได้แก่ ผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากการกดดันของกลุ่มที่นิยมพรรคการเมืองมากกว่าอิทธิพลของเรื่องนโยบายที่ใช้ในการหาเสียงมีคนจำนวนน้อยที่ติดต่อสื่อสารกับพรรคการเมืองอื่นที่ตัวเองไม่ได้สังกัด ตัวแปรที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้แก่ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนาและสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย เช่น ศาสนาและสถานที่ตั้งที่อยู่อาศัย เช่น ในเมืองชนบทและลักษณะนิสัยเกี่ยวกับการเลือกตั้งบุคคลในอดีตมักเป็นตัวแปรกำหนดที่สำคัญต่อพฤติกรรมกลางคะแนนเสียงเลือกตั้งนอกจากนี้ยังได้ข้อสรุปอีกว่า กลุ่มที่เปลี่ยนความนิยมพรรคการเมืองเป็นกลุ่มที่สนใจการเลือกตั้งมาก สนใจรับฟังข่าวสารมากไม่ใช่กลุ่มที่ตัดสินใจช้ากว่ากลุ่มอื่น กลุ่มนี้จะถูกชักชวนยากและเป็นกลุ่มที่สนใจประเด็นนโยบายของการหาเสียงเลือกตั้ง

Ranney (อ้างถึงใน ครรชิต คมสัน, 2548, หน้า 23) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

1. สถานภาพทางสังคมเช่นรายได้ อาชีพและการศึกษา ประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมสูงมีแนวโน้มการเลือกพรรคฝ่ายขวา ส่วนประชาชนที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำมีแนวโน้มจะเลือกพรรคฝ่ายซ้าย
 2. เพศ(หญิงและชาย) ได้รับเลือกตั้งเป็นจำนวนไม่แตกต่างกันเลย
 3. ศาสนา ผู้นับถือศาสนาเดียวกันมีแนวโน้มจะเลือกผู้สมัครที่นับถือศาสนาเดียวกัน
 4. รูปแบบของการเลือกตั้งมีผลต่อการไปลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครของแต่ละพรรค ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ลงคะแนนเสียง ความขัดแย้งต่อผู้สมัครและพรรคการเมือง

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งรวมถึงพฤติกรรมในการใช้สิทธิเลือกตั้งสามารถจำแนกแนวความรู้ออกเป็น 3 แนวทางดังนี้

1. แนวความรู้ด้านการตัดสินใจทางการเมือง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการตัดสินใจ มองว่าการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งมาจากปัจจัยด้านการรวมตัวเป็นกลุ่มผลประโยชน์และสัมพันธภาพชั่วคราว ปัจจัยด้านผลตอบแทนและอามิสสินจ้างปัจจัยด้านสัมพันธระหว่งบุคคล ปัจจัยด้านสภาพภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคมเชิงข้อมูล

2. แนวความรู้ด้านการลงคะแนน มองว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งมาจากพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวบ่งชี้ คือ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เพศและถิ่นที่อยู่อาศัย ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ ปัจจัยด้านคุณสมบัติเฉพาะของผู้สมัคร

3. แนวความรู้ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง มองว่าการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งมาจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีปัจจัยสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับพรรคการเมืองหรือผู้สมัครการได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มได้เข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการอุปถัมภ์และอิทธิพล นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านแรงจูงใจซึ่งเกิดค่านิยมเฉพาะกลุ่มในการตัดสินใจในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองก่อให้เกิดค่านิยมเฉพาะกลุ่มในการตัดสินใจเลือกผู้แทน